

Otočki list

PROSLAVLJEN DAN GRADA OTOKA

Gradu Otoku odobrena 3 milijuna kuna za proširenje infrastrukture u poduzetničkoj zoni

30. OTOKO PROLJEĆE

Sadržaj

- 4 PROSLAVLJEN DAN GRADA OTOKA
- 6 Gradu Otoku odobrena 3 milijuna kuna za proširenje infrastrukture u poduzetničkoj zoni
- 6 SUKLADNO PROGRAMU ODRŽIVOG RAZVOJA LOKALNE ZAJEDNICE GRADU OTOKU POTPORA OD 200.000,00 KUNA ZA REKONSTRUKCIJU ULICE ZRINSKIH I FRANKOPANA
- 6 ODRŽAN SAJAM EU PROJEKATA U OTOKU
- 7 GRADU OTOKU ODOBRENA SREDSTAVA ZA SANACIJU DIVLJEG ODLAGALIŠTA NA CIGLANI U OTOKU
- 7 JOŠ 247.500,00 KUNA GRADU OTOKU ZA RAD DJEČJEG VRTIČA PUPOLJAK
- 8 GRADU OTOKU IZVRSNA OCJENA ZA PRORAČUNSKU TRANSPARENTNOST
- 8 Odluka o izradi V. izmjena i dopuna Prostornog plana uređenja Grada Otoka
- 8 POSTAVLJANJE SEMAFORA U SREDIŠTU KOMLETINACA
- 9 13. SMOTRA PROLJETNIH OBIČAJA
- 10 SVEČANOST OTVORENJA 30. OTOČKOG PROLJEĆA
- 11 VESELO DJEČJE OTOČKO PROLJEĆE
- 12 AKTIVNOSTI KUD-a „JOSIP LOVRETIĆ“ OTOK
- 13 22. zlatne grive
- 13 ODRŽANA IZLOŽBA „UMJETNOST NA ŠTAFELAJIMA“
- 14 70. ROĐENDAN KUD-a ŠUMARI PROSLAVLJEN KONCERTOM U OTOKU
- 14 13. MOTORIJADA U OTOKU
- 15 Kulen OPG-a Slavice Džinić ovogodišnji šampion Otočke kulenijade
- 16 I OVE GODINE OBILJEŽEN DAN BRANITELJA GRADA OTOKA
- 16 UZVRATNI POSJET I HODOČAŠĆE U ŽUPU BILJE
- 16 NOĆ KNJIGE U GRADSKOJ KNJIŽNICI OTOK
- 17 PROMOCIJA KNJIGE „GRANA BAGREMOVA“ AUTORA MARINA BENAKOVIĆA U NOĆI KNJIGE
- 17 PREDSTAVLJENA KNJIGA „RUŽA IZ KURJAK SOKAKA“ AUTORA MATE KLARIĆA
- 18 ČETIRI PREDSTAVE NA OVOGODIŠNJEM 27. LUTKARSKOM PROLJEĆU
- 18 29. FESTIVAL GLUMCA PONOVO U SVOM PROLJETNOM TERMINU
- 18 ODRŽAN VELIČANSTVEN KONCERT POD ZVIJEZDAMA
- 19 ODRŽANA ZANIMLJIVA RADIONICA IZRADE GOBLENIA
- 19 AKTIVNOSTI UDRUGE „HRVATSKA ŽENA“ OTOK
- 20 UDRUGA „HRVATSKA ŽENA“ OTOK GODINAMA BRINE O ZDRAVLJU ŽENA
- 20 Akcijom činjenja dobrih djela obnovljena kapelica Svetog Roka u Komletincima
- 21 BLAGOSLOV KONJA U KOMLETINCIMA POVODOM BLAGDANA SVETOG JURAJA
- 21 Suradnjom škole i lokalne zajednice do ljepšeg životnog prostora
- 21 Snaga zajednice
- 22 Dan škole – Snaga zajedništva
- 22, 23 VIJESTI IZ DJEČJEG VRTIČA PUPOLJAK OTOK
- 24 WOOD4STEM radionice u vrtiću
- 24 U KOMLETINCIMA USPJEŠNO ODRŽANA JOŠ JEDNA FIŠIJADA
- 25 ORGANIZIRANA PRVA OTOČKA ČOBANIJADA
- 25 RIBIČKO NATJECANJE KADETA
- 26 VIJESTI IZ DVD-a KOMLETINCI
- 27, 28 POVIJEST OTOČKOG ROCK 'N' ROLLA by Zvonko Spajić-Spajki – 25. DIO
- 29, 30 Otočki obrtnici – krojačica Ferbežar
- 31- 34 Stašina ambicija

OTOČKI LIST

Glasilo Grada Otoka

Trg kralja Tomislava 6/A

32252 Otok / Hrvatska

www.otok.hr

e-mail: otocki.list@gmail.com

Izdavač: Grad Otok

Za izdavača: Josip Šarić, gradonačelnik

Glavna urednica: Marijana Barnjak Jelić

Suradnici:

Marin Benaković, Mato Bošnjak, Daniel Čelebić, Marija Čepo, Marija Čolaković, Ana Čorić, Marija Čorić, Jasenko Čutuk, Anita Glavaš, Ksenija Huber, Sanela Kojundžić, Mirela Kovačić, Katarina Landeka, Marina Lombardi, Helena Lovrić, Željko Ljubić, Mirko Martinović, Agneza Novoselac, Katica Novoselac, Marko Spajić, Zvonko Spajić, Marija Širić, Katarina Topčić, Mario Vujica, Antun Zrno, Ivan Žagar

Lektura: Marijana Barnjak Jelić

Grafičko oblikovanje: Borovo graf, Vukovar

Tisak: Borovo graf, Vukovar

Fotografija na naslovnici: Jasenko Čutuk

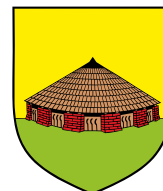
OTOČKI LIST JE BESPLATAN

Prilozi se mogu uplatiti na račun br:

HR422402006185300007 (Erste banka)

Glasilo je prijavljeno Vladi RH, Uredu za odnose s javnošću.

Sva prava pridržana

PROSLAVLJEN DAN GRADA OTOKA

Polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća podno spomenika na Trgu kralja Tomislava te svečanom sjednicom Gradskog vijeća Grada Otoka obilježen je Dan grada Otoka.

Himnom u izvedbi Gradskog zbora Otok započela je svečana sjednica koju je otvorio predsjednik Gradskog vijeća Grada Otoka Stjepan Topalović. Prikazan je i dokumentarni film o tome što je sve učinjeno u proteklih godinu dana.

Gradonačelnik Josip Šarić posebnu je zahvalu uputio ministru obrane Mariju Banožiću i Vladi Republike Hrvatske koja je prepoznala izniman trud i angažman Grada Otoka u povlačenju sredstava iz Europskih fondova u okviru velikog Projekta Slavonija, Baranja i Srijem.

„Zajedništvo, suradnja i sinergija koju Grad Otok ima dugi niz godina s drugim tijelima državne i javne uprave te Vladom Republike Hrvatske pokreće nas da, kao najmlađi grad u Hrvatskoj, nastavljamo jačati razvojne projekte na gradskoj i lokalnoj razini“, rekao je gradonačelnik Šarić.

U ime gradova prijatelja Vodnjana, Čazme, Otoka i Krašića sve je pozdravio načelnik Općine Krašić Josip Petković Fajnik. Počasni građanin grada Otoka Vladimir Šeks kazao je: „Od kada je Otok bio općina, a sada i grad, pratim kako iz godine u godinu napreduje i pretvara se u jednu svojevrsnu istočnu slavonsku metropolu. Gradska vlast i građani puno su truda i napora uložili da bi Otok bio ovo što je danas, grad s urbanim obilježjima i na tome vam čestitam.“

Izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora i saborski zastupnik Mario Kapulica u ovoj je prigodi čestitao građanima grada Otoka njihov dan, pohvalivši poduzetničku klimu grada i njegovih stanovnika, posebice hrvatskih branitelja koji su podnijeli ogromnu žrtvu u Domovinskom ratu, ali i pridonijeli unaprjeđenju kvalitete života i rada ovog dijela Hrvatske.

Ministar obrane Mario Banožić čestitao je svim stanovnicima Dan grada u ime predsjednika Vlade Andreja Plenkovića, svih članova Vlade i u svoje osobno ime, istaknuvši kako je Otok najmlađi grad u Republici Hrvatskoj, ali i jedna uspješna priča.

„Grad Otok primjer je kako osmišljeni razvojni projekti na lokalnoj razini donose pozitivne iskorake. To je sredina koja je uspješna u povlačenju sredstava iz Europskih fondova, ali je i pojačana kontinuiranim aktivnostima Vlade Republike Hrvatske u okviru Projekta Slavonija, Baranja i Srijem“, rekao je ministar Banožić.

Ministar Banožić istaknuo je kako je ova Vlada strateškim pristupom od 2016. godine s nacionalne razine slagala kockice radi ostvarenja četiri cilja; Pelješki most, eurozona, Schengen i obrana i sigurnost za odvratanje.

-"Na takav se način stvara sigurna klima, klima za investicije, klima koja će sutra pridonijeti gospodarstvu, projektima i razvoju. Siguran sam da ćemo uz pomoć Vlade i dalje vidjeti perspektivu iz povlačenja sredstava Europske unije", kazao je ministar Banožić.

U svečanom su dijelu dodijeljena priznanja Grada Otoka. Na prijedlog gradonačelnika Plaketu Grada Otoka posthumno je dobio Milko Jurić, za doprinos obrani i razvoju područja Grada Otoka. Priznanja Grada Otoka dobili su Javna ustanova za upravljanje zaštićenim prirodnim vrijednostima Vukovarsko-srijemske županije za partnersku suradnju na očuvanju i zaštiti okoliša Grada Otoka, Služba za prostorno planiranje, gradnju i zaštitu okoliša Vukovarsko-srijemske županije za doprinos razvoju Grada Otoka, Plava Vinkovačka televizija za doprinos informiranju građana Grada Otoka te Izabela Lojna za ostvarene sportske rezultate.

U umjetničkom su dijelu programa nastupali Gradski zbor Otok, Nikolina Tomić, Filip Kovačić, Dražen Storjak i otočke mažoretkinje. U proslavi Dana grada Otoka održani su i koncerti Tamburaškog sastava Dyaco u Komletincima i grupe Magazin u Otoku.

Marijana Barnjak Jelić

Gradu Otoku odobrena 3 milijuna kuna za proširenje infrastrukture u poduzetničkoj zoni

Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije objavilo je Odluku o sufinanciranju projekata prijavljenih na Program podrške gospodarskoj revitalizaciji Slavonije, Baranje i Srijema. Na listi se odobrenih projekata nalazi i projekt Grada Otoka pod nazivom "Izgradnja komunalne infrastrukture u poduzetničkoj zoni Otok", ukupne vrijednosti oko 4,8 milijuna kuna, a za koji je Gradu Otoku odobreno financiranje u iznosu od 3 milijuna kuna. Projektu je prijavu izradila Otočka razvojna agencija. Provedbom ovog projekta stvorit ćemo preduvjete za daljnji razvoj poduzetničke zone i razvoj poduzetništva, a time i stvoriti uvjete za otvaranje novih radnih mjesta u našem gradu.

Ana Čorić

SUKLADNO PROGRAMU ODRŽIVOG RAZVOJA LOKALNE ZAJEDNICE GRADU OTOKU POTPORA OD 200.000,00 KUNA ZA REKONSTRUKCIJU ULICE ZRINSKIH I FRANKOPANA

Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije prema Programu je održivog razvoja lokalne zajednice i Odluci o odabiru projekata dodijelio Gradu Otoku 200.000,00 kuna za sufinanciranje projekta „Rekonstrukcija-sanacija ulice Zrinskih i Frankopana“ u Otoku.

Radovi su na rekonstrukciji već u tijeku i ova će potpora dobro doći za završetak svih planiranih radova.

Program održivog razvoja lokalne zajednice ima za cilj pridonijeti gospodarskoj, socijalnoj i demografskoj revitalizaciji potpomognutih područja i u skladu s njihovim razvojnim posebnostima predstavlja podršku u unaprjeđenju društvene, javne, komunalne, socijalne i okolišne infrastrukture te razvoj infrastrukture kao preduvjeta za ulaganja i gospodarski oporavak.

Prijavu projekta za Grad Otok izradila je Otočka razvojna agencija.

Marija Čolaković

ODRŽAN SAJAM EU PROJEKATA U OTOKU

U okviru je obilježavanja Dana Europe Otočka razvojna agencija u suradnji s Gradom Otokom organizirala sajam EU projekata u središtu grada. Cilj je sajma bio naglasiti važnost EU projekata za razvoj lokalne zajednice. Na sajmu su sudjelovali izlagači koji su imali priliku prezentirati realizirane projekte i one koji su u tijeku na području Vukovarsko-srijemske županije, a koji su sufinancirani sredstvima EU te na taj način podijeliti svoja iskustva sa zainteresiranim građanima. Otočka razvojna agencija predstavila je najznačajnije projekte Grada Otoka za koje je povučeno preko 135 milijuna kuna iz EU fondova kao što su Poduzetnički inkubator, Vrata spačvanskog bazena, Rekonstrukcija i dogradnja dječjeg vrtića, Aglomeracija i projekt Zaželi. Realizirani su projekti dokaz uspješnog rada Otočke razvojne agencije i Gradske uprave na čelu s gradonačelnikom Josipom Šarićem.

Sanela Kojundžić

GRADU OTOKU ODOBRENA SREDSTAVA ZA SANACIJU DIVLJEG ODLAGALIŠTA NA CIGLANI U OTOKU

Gradu Otoku su na temelju prijave na Javni poziv za neposredno sufinanciranje uklanjanja otpada odbačenog u okoliš (tzv. „divlja odlagališta“) odobrena sredstva Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost za projekt uklanjanja otpada odbačenog u okoliš na prostoru bivše Ciglane u Otoku. Iznos sufinanciranja je 675.500,00 kn sa PDV-om, što čini 80 % procijenjenih troškova projekta koji iznose ukupno 844.375,00 kn sa PDV-om. Nakon zatvaranja je ciglane kroz određeno razdoblje došlo do nekontroliranog odlaganja otpada i zapuštenosti samog prostora. Nakon što je Republika Hrvatska darovala Gradu Otoku navedeni prostor krenulo se u iznalaženje financijskih sredstava za njegovu sanaciju. Sukladno osiguranim sredstvima kroz ovaj projekt, u narednom će se razdoblju pristupiti sanaciji prostora ciglane, a u budućnosti i oplemenjivanju navedenog prostora novim sadržajima za sport i rekreaciju. Projekt je za Grad Otok pripremila i prijavila Otočka razvojna agencija.

Marija Čolaković

JOŠ 247.500,00 KUNA GRADU OTOKU ZA RAD DJEČJEG VRTIĆA PUPOLJAK

13. travnja 2022. godine Središnji državni ured za demografiju i mlade objavio je Javni poziv gradovima indeksa razvijenosti od I. do IV. skupine za financijsku potporu za održavanje i razvoj predškolske djelatnosti u 2022. godini te se Grad Otok i ove godine javio na navedeni Javni poziv i ostvario potporu u iznosu od 247.500 kuna.

Program potpore za održavanje i razvoj predškolske djelatnosti predstavlja nastavak mjere pomoći gradovima s potpomognutih područja u održavanju i razvoju predškolske djelatnosti.

Prijavu projekta izradila je Otočka razvojna agencija.

Ksenija Huber

GRADU OTOKU IZVRSNA OCJENA ZA PRORAČUNSKU TRANSPARENTNOST

Institut za javne financije predstavio je 29. lipnja 2022. rezultate osmog ciklusa istraživanja transparentnosti proračuna svih 576 hrvatskih regionalnih/lokalnih jedinica.

Prema tom je istraživanju Grad Otok dobio ocjenu izvrstan (5) za proračunsku transparentnost za 2022. godinu. Treba naglasiti kako je Grad Otok prema istraživanju Instituta za javne financije treću godinu zaredom ocijenjen ocjenom izvrstan za proračunsku transparentnost.

Ivan Šilović

Odluka o izradi V. izmjena i dopuna Prostornog plana uređenja Grada Otoka

Gradsko vijeće Grada Otoka na 8. sjednici održanoj 9. svibnja 2022. godine donijelo je Odluku o izradi V. izmjena i dopuna Prostornog plana uređenja Grada Otoka. Odlukom se utvrđuju pravna osnova i razlozi za izradu, obuhvat, ocjena stanja u obuhvatu, ciljevi i programska polazišta, način pribavljanja stručnih rješenja, popis javnopravnih tijela određenih posebnim propisima koja daju zahtjeve za izradu iz područja svog djelokruga te rokovi za izradu i izvori financiranja V. izmjena i dopuna PPUG-a Otoka.

Nositelj izrade odgovoran za postupak izrade i donošenja V. Izmjena i dopuna PPUG-a Otok Upravni je odjel za komunalno gospodarstvo i pravne poslove Grada Otoka.

Informacije o izradi navedenih izmjena mogu se dobiti u gradskoj upravi, Trg kralja Tomislava 6/A, Otok ili putem e-mail-a na: info@otok.hr.

Marija Širić

POSTAVLJANJE SEMAFORA U SREDIŠTU KOMLETINACA

Radovi na postavljanju svjetlosne prometne signalizacije u Komletincima privode se kraju.

Grad Otok, kao investitor, nakon provedenog postupka nabave, sklopio je ugovor s tvrtkom ELEKTROMODUL – PROMET d. o. o. iz Osijeka o izvođenju radova na postavljanju semafora u vrijednosti od 374.725,00 kuna (u cijenu uračunat PDV).

Radi se o pješačko-pozivnom semaforu s radarskim mjerачima s pokazivačem brzine koji se postavlja u središtu Komletinaca u Ulici braće Radić, odnosno na županijskoj cesti ŽC4224 sa svrhom povećanja sigurnosti kretanja pješaka.

Marija Širić

ODRŽANA 13. SMOTRA PROLJETNIH OBIČAJA

Smotra proljetnih običaja kulturna je manifestacija koja okuplja kulturno-umjetnička društva koja u svom programu njeguju proljetne običaje. Značajna je za Komletince, pa i širu okolicu. Prva je smotra održana 2009. godine kao priredba u okviru Otočkog proljeća kojem je ožvijen običaj „Filipovčice“ te velikom podrškom i stručnim savjetima stručne savjetnice mr. sc. Ljubice Gligorević. Proljetni godišnji ophod Filipovčice iz Komletinaca dobiva svojstvo nematerijalnog kulturnog dobra. Dobivanjem statusa običaj se izvodi kontinuirano u skladu s današnjim vremenom, a tako i Smotra proljetnih običaja.

Na smotru pozivamo kulturno-umjetnička društva iz različitih mjesta koja nam prikazuju slične i različite proljetne običaje kojima ponosno pokazuju raskošne nošnje, pjesme i kola svoga mjesta.

Smotrom doprinosimo zbližavanju ljudi, pokazujemo što smo naslijedili od predaka, čuvamo kulturnu baštinu i prenosimo na mlađe naraštaje.

Ove je godine održana 13. smotra proljetnih običaja u kojoj su sudionici i posjetitelji, zaljubljenici u kulturnu baštinu, zajednički uživali. Izveden je ophod Filipovčica Ulicom Matije Gupca i oko crkve, kako nalaže običaj. Nastup KUD-ova slijedio je u sportskoj dvorani OŠ „Vladimir Nazor“ Komletinci. Sudionici programa bili su: KUD „Tomislav“ Županja, KUD „Kupina“ Kupina, KUD „Slavko Janković“ Rokovci-Andrijaševci, KUD „Josip Lovretić“ Otok, KUD „Filipovčice“ Komletinci. Društva su pokazala svoje običaje, tradiciju svoga mjesta, na čemu smo zahvalni jer smo mogli vidjeti sličnosti i različitosti običaja naših obližnjih mjesta. U programu je nastupao član KC „Klasje“ Privlaka Marko Neferanović svirajući na tradicijskim glazbalima - dvojnica, gajdama i samici uz pjesmu. Poslije programa je održano druženje u lijepo uređenom prostoru DVD-a Komletinci. Uz večeru je goste zabavljao tamburaški sastav Zlatno klasje.

U popratnim je sadržajima smotre 6. svibnja 2022. izveden običaj Krstara – dječja skupina koju je primio župnik včl. Ivan Petričević, lijepo ugostio u svome dvorištu, a po odlasku darivao. Običaj je rekonstruiran povodom 150. obljetnice rođenja Josipa Lovretića i od tada se izvodi u izvornom obliku. Posebno zahvaljujemo roditeljima koji su svojom voljom i velikim razumijevanjem podržali ovaj običaj.

Poslije izvedenog je običaja u školi održana radionica „Izrada suvenira lutke – Filipovčica“ – radionica je bila namijenjena djeci. Djeca su radila uz upute voditelja Matea Čelebića i gđe. Anice Novoselac.

Istoga je dana u večernjim satima slijedio program „U našim Komletincima“ – pučka pjesnička večer – u holu OŠ „Vladimir Nazor“ Komletinci koji je ukasila ručnim rukotvorinama i starim predmetima Udruga žena Komletinci pod vodstvom predsjednice Agneze Novoselac. Imali smo čast poslušati goste, pučke pjesnike iz Đakova, Slavonskog Broda, Rokovaca- Andrijaševaca, Otoka i naše domaće pučke pjesnike. Uživali smo u različitim opusima pjesama. U tijeku programa poslušali smo pjesme pjesnikinja koje više nisu s nama, Ane Šebalj i Marije Đoić. Večer su ukasili Gagulančići govoreći šale o koroni, a u programu je nastupala pjevačka skupina domaćina, članovi KUD-a „Filipovčice“ uz našu samičarku Mariju Jurić. Za dobar ih je nastup pripremio profesor Jan Valenčik. Večer „U našim Komletincima“ potrajala je dugo u noć. Ponosni smo na našu smotru bogatoga sadržaja, kao i na naše komletinačke udruge koje nas podržavaju te cijene rad i baštinu koju prenosimo na mlade generacije.

Zahvaljujem svima koji svojim dolaskom na smotru podržavaju vrijednosti i bogatstvo tradicijske kulturne baštine.

Marija Čorić

SVEČANOST OTVORENJA 30. OTOČKOG PROLJEĆA "Narod... knjiga iz koje sam učio!"

Drugačije nego dosadašnjih godina, pod režijском i scenarijskom palicom Marka Sabljakovića, u subotu 28. svibnja s početkom u 21 sat u OTOKU u dvorani Doma kulture uz bogati je program glazbeno-scenskog prikaza svečano otvoreno 30. Otočkog proljeća pod nazivom "Narod... knjiga iz koje sam učio!".

Uz glumce iz HNK Osijek na svečanosti su otvorenja sudjelovali: Najbolji hrvatski tamburaši, KUD "Josip Lovrečić", Otok, KUD "Filipovčice", Komletinci, ŽVA "Nene", Bošnjaci, MPS "Baće", Bošnjaci, Gradski zbor Otok i TS KUD-a "Josip Lovrečić" Otok. Gradonačelnik Josip Šarić naglasio je kako je prije 30 godina grupa ljudi, entuzijasta, sjela zajedno za stol i došla na ideju da naprave nešto svoje, nešto otočko. I 30 godina poslije Grad Otok ima manifestaciju kojom se može ponositi, a čast da 30. Otočko proljeće proglasi otvorenim dobio je izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora i saborski zastupnik Nikola Mažar.

Anita Glavaš

VESELO DJEČJE OTOČKO PROLJEĆE

Dječje otočko proljeće samostalna je priredba kojom djeca u gradu Otoku pokazuju kako i sama čuvaju narodne običaje od zaborava. Ove je godine održano 27. svibnja u poslijepodnevnom satima. Organizatori su bili učiteljica Sanja Vukasović i nastavnik Jan Valenčik koji su pripremili bogat i sadržajan program, a priliku da prve nastupaju dobile su male mažoretkinje iz Dječjeg vrtića „Pupoljak“ koje su izvele plesnu točku pod nazivom „Ljubav je...“. Za nastup su ih pripremile ravnateljica vrtića Katarina Landeka i učiteljica Sanja Vukasović. Nakon njih su nastupali mali i veliki pjevački zbor Osnovne škole Josipa Lovrečića iz Otoka koji su se predstavili s nekoliko pjesama: „Maestral“, „Djeca pjesme“, „Žito je tanko“... Njih je za nastup pripremio nastavnik Jan Valenčik. Na red su stigli „Štokavčići“ koji njeguju tradicijske običaje kazivanja poezije na ikavici. Oni su izveli poeziju autorice Ankice Valenčik i Darije Gongeta pod nazivima „Moja baka“, „Proliće“, „Lina snaja“, „Baka“, „Bakina unuka“, „Dida i rakija“, „Jilo“, „Otočanka“..., a njih je za nastup pripremio njihov voditelj i nastavnik Jan Valenčik. Osim malih su mažoretkinja i zbora iz škole nastupali najmlađi članovi KUD-a „Josip Lovrečić“ iz Otoka, njih je za nastup pripremila učiteljica Sanja Vukasović, a oni su se predstavili s dječjom brojalicom „Aj baj, tu mi staj“, igrom i plesom: „Širi, širi, vezeni peškiri“, „Ringe, ringe jaja, baba peče jaja“, „Gdje si bila curice“, „Kiša pada, blato je“ i bećarcem. Na Dječjem otočkom proljeću mogli smo pogledati i nastup ritmičke skupine „Zvjezdice“, učenike 3. b razreda koji su pripremili plesnu točku pod nazivom „Perfect“, a voditeljica je ove skupine Sanja Vukasović. Na samom su kraju nastupale mažoretkinje koje su se predstavile s plesnom koreografijom „WoW“.

Anita Glavaš

Neobično ime naše misto ima:

Da se zove Otok, poznato je svima.

Široko mu more, zelena ravnica,

Kopno u daljini, rastova šumica.

Nismo više selo,

Staro vrime projde,

Otok varoš posta, novo doba dojde.

Sad dolazi Otočko proljeće,

Koje ni'ko zaboraviti neće.

A u goste dolaze sa strane,

Da proslave te proljetne dane.

AKTIVNOSTI KUD-a „JOSIP LOVRETIĆ“ OTOK

Naše 30. Otočko proljeće ove je godine bilo ispunjeno mnogobrojnim nastupima i aktivnostima. Započeli smo 7. svibnja nastupom u Komletincima na „Smotri proljetnih običaja“, a predstavili smo se sa spletom slavonskih kola. Zahvaljujemo gospođi Mariji Čorić i našim Komletinčanima na divnoj organizaciji i lijepo provedenoj večeri.

22. svibnja u sklopu obilježavanja Dana općine Bošnjaci gostovali smo u Bošnjacima. Uz ples i pjesmu, naš je nastup dobio mnogobrojne pohvale.

27. svibnja na Dječjem otočkom proljeću dječja skupina KUD-a predstavila se s igrama, kolom i bećarcem. To su sve naši budući veliki folklorasi. Sve pohvale za rad i upornost.

28. svibnja održano je svečano otvorenje 30. Otočkog proljeća gdje smo se predstavili s običajem Kraljičari te uživali u predivnom scenariju gospodina Marka Sabljakovića. Tema je bila „Narod... knjiga iz koje sam učio!“.

Naš tamburaški sastav KUD-a „Josip Lovrećića“ predstavio se s dvjema pjesmama „Selo najmilije“ i „Tu je Otok“. Bravo za naše tamburaše koji su nas vjerno pratili na svim nastupima.

29. svibnja u 18 je sati održan mimohod kulturno-umjetničkih društava od suvare do trga te je slijedila folklorno-zabavna večer. U mimohodu su sudjelovale mažoretkinje grada Otoka, kulturno-umjetnička društva iz Varaždina, Sabinja, Osijeka, Račinovci, Đakova, Privlake, Komletinaca i Otoka. Hvala svim društvima koji su uljepšali ovu manifestaciju te se nadamo da su sa sobom ponijeli lijepe uspomene.

30. svibnja u sklopu smo koncerta povodom 70. obljetnice KUD-a Šumari iz Vinkovaca nastupali sa svojim spletom slavonskih kola.

5. lipnja na blagdan Duhova, po peti smo put oživjeli ophodnju Kraljičara. Naši su članovi bili na nedjeljnoj misi, a pred crkvom smo poslije mise prikazali običaj i imali ophodnju do suvare. Oživljavajući ovaj običaj, želja nam je da naše Kraljice zaštitimo kao nematerijalnu baštinu. Nadamo se pozitivnom odgovoru.

Naše članice i Udruga „Hrvatska žena“ Otok uredile su predvorje Doma kulture u etnokutak sa starim namještajem kako bi pokazali dio naših starina. Hvala svima na pomoći.

Ovim se putem zahvaljujem svim članovima KUD-a i voditeljima na nesebičnosti i velikoj požrtvornosti. Također, zahvaljujem našem gradonačelniku gospodinu Josipu Šariću na svakoj pomoći i susretljivosti. I dalje nastavljamo aktivno s radom te pozivamo sve zainteresirane da nam se pridruže. Svi ste dobrodošli.

Mirela Kovačić

22. zlatne grive

U pitomoj se ravnici, tik do Spačvanskog bazena drevnih hrastovih šuma, smjestio mali gradić Otok. Pod njegovim okriljem na hipodromu Čistine živi i radi Konjogojska udruga „Otok“. Sa svojih pedesetak članova i šezdeset grla, njeguje slavonsku, šokačku tradiciju ovog kraja. Aktivna je u cijeloj Republici Hrvatskoj, sudjeluje na nizu drugih sportskih i kulturnih manifestacija, a posebno se ponosi na svoju već tradicionalnu manifestaciju Zlatne grive koja se održala u nedjelju 29. svibnja u sklopu 30. Otočkog proljeća. Sve je započelo svečanim otvaranjem Zlatnih griva pa smotrom i predstavljanjem sudionika. Nakon toga je uslijedio revijalni turnir u vožnji dvoprega - utakmica preciznosti i utakmica brzine, natjecanje u potkovijadi i drugim starim sportovima. U poslijepodnevnom je satima održan Memorijalni turnir Martina Lukinca u tekljckom jahanju. Nakon turnira, ulicama su Otoka na oduševljenje svih građana prošli u reviji svatovskih zaprega.

Anita Glavaš

ODRŽANA IZLOŽBA „UMJETNOST NA ŠTAFELAJIMA“

30. svibnja u poslijepodnevnom satima na Trgu kralja Tomislava bila je postavljena izložba likovnih radova članova Hrvatskog društva likovnih umjetnika iz Vinkovaca, među kojima su i brojni Otočani. Mogli smo vidjeti radove Ivana Lončara-Žana, Zvonimira Peraka, Gorana Lukića, Vlade Brkića, Marka Lončara, Šefika Kapetanovića-Fike, Ružice Hraško, Zlatka Kokanovića, Žane Erdelji, Antuna Ferbežara- Tonče, Anđelka Zgodića, Pere Avramovića i Josipa Božičevića. Izložba je nazvana „Umjetnost na štafelajima“.

Anita Glavaš

70. ROĐENDAN KUD-a ŠUMARI PROSLAVLJEN KONCERTOM U OTOKU

Kulturno-umjetničko društvo „Šumari“ iz Vinkovaca 30. svibnja na pozornici ispred Doma kulture održali su koncert povodom 70. obljetnice osnutka. Bez obzira na loše vrijeme skupio se veliki broj posjetitelja na obilježavanju ovako lijepe obljetnice. Uz Šumare je nastupao i KUD iz Otoka. Posjetitelji su mogli uživati u zvukovima tamburice i lijepe slavonske pjesme.

Anita Glavaš

13. MOTORIJADA U OTOKU

Od 3. do 5. lipnja Moto klub „Gospodari vjetrova“ Otok u sklopu 30. Otočkog proljeća održao je svoju 13. motorijadu. Susret se održavao na gradskom hipodromu Čistine uz pokroviteljstvo Grada Otoka i naših vjernih sponzora. U petak 3. lipnja imali smo tri koncerta rock glazbe. Prvo su nastupali IMT Selection iz Zagreba, nakon njih Brkovi iz Zagreba i posljednji naš domaći sastav Crno na Bijelo, a nakon nastupa DJ glazba u šatoru. U petak nam se odazvalo 36 motoklubova kako iz Hrvatske, tako i iz Bosne i Hercegovine i Srbije - oko 500 bajkera s motorima. U subotu 4. lipnja od 12 sati su nam već pristizali bajkeri, u 17 je sati održan defile ulicama Otoka i Privlake gdje je i bilo jedno zaustavljanje u Caffè baru Chicago uz hladno piće i domaće specijalitete. Nakon povratka su u kamp od 19 sati održane tri motoigre i to povlačenje užeta gdje je pobjednik bio iz MK „Vitez MM“ iz Viteza, zatim nabacivanje gume na štap s pobjednikom Matom Kozinom iz našeg kluba i motoalka s pobjednikom iz Motokluba „United“ Žepče, a svi su dobili prigodne nagrade. Nakon igara održani su koncerti rock grupe Atomsko sklonište iz Pule i Fair play benda iz Slavonskog Broda. U subotu nam je došlo još 50-ak motoklubova pa tako procjenjujemo da je u oba dana bilo oko 1000 motora. U nedjelju ujutro smo uz slavonski doručak i kavu ispratili goste koji su kampirali u našem kampu. Naš je 13. motosusret jedan od najuspješnijih do sada, a naš je klub izrastao u jedan od boljih klubova u našoj županiji, a možda i šire.

Damir Čuturić-Šuki

Kulen OPG-a Slavice Džinić ovogodišnji šampion Otočke kulenijade

25. lipnja 2022. godine u Bioekološko-edukacijskom centru Virovi održana je 19. Otočka kulenijada. Složena je organizacija jedne ovakve manifestacije, a danu je prethodila edukacija za senzorne analitičare mesnih proizvoda, prikupljanje uzoraka, ocjenjivanje, a održana su i stručna predavanja za proizvođače.

Goste je pozdravio gradonačelnik Josip Šarić, a u Otok je stigla i ministrica poljoprivrede Marija Vučković koja je istaknula važnost ovakvih manifestacija, posebice u kontekstu važnosti proizvodnje visokovrijednih domaćih proizvoda. Kao rezultat vrijednog rada znanstvenih institucija, udruženja proizvođača i lokalnih zajednica uz podršku Ministarstva poljoprivrede, Hrvatska danas zauzima visoko sedmo mjesto po broju poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda čiji je naziv registriran u EU kao zaštićena oznaka izvornosti ili zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla. Od ukupno 35 hrvatskih zaštićenih proizvoda, na ovu županiju se odnosi „Slavonski kulen“/ „Slavonski kulin“ i „Slavonski med“, uz „Slavonsku kobasicu“ i „Meso crne slavonske svinje“, koji imaju prijelaznu nacionalnu zaštitu te su u postupku registracije na razini Europske unije.

18. lipnja provedena je edukacija za senzorne analitičare mesnih proizvoda – specijalizacija kulen. Ponosni smo što će od ove 19. Otočke kulenijade Slavonija i Srijem imati certificirane senzorne analitičare, i s punim pravom, s pozicije autoriteta, govoriti o kakvoći svojih proizvoda. Koji je bio cilj ove radionice, čulo se od županijskog pročelnika za poljoprivredu Andrije Matića, a dodijeljeno je i 10 certifikata onima koji su prošli radionicu.

Ovogodišnje su povjerenstvo za ocjenjivanje uzoraka činili članovi Katarina Antolović, Marko Spajić, Nada Vahčić, Zlatko Janječić, a o kakvoći nam je ovogodišnjih uzoraka nešto više rekao predsjednik povjerenstva prof. dr. sc. Ivica Kos.

Kulen OPG-a Slavica Džinić ovogodišnji je šampion, dok je vicešampion kulen OPG-a Janko Čuha.

Nakon proglašenja pobjednika i dodjele medalja slijedila je degustacija.

O najpoznatijoj slavonskoj deliciji kulenu davno je pisao i Josip Lovretić: "U kulen izbiraju najlipše meso, ne sicaju, već režu, osole, opapre, nameću puno crivi, što bolje mogu. Kulen metnu u komad stare mriže, kad oće osušit; samo mora ležat osam dana na osoljenom mesu. Onda ga u mriži obise u odžak s drugim mesom".

Marijana Barnjak Jelić

I OVE GODINE OBILJEŽEN DAN BRANITELJA GRADA OTOKA

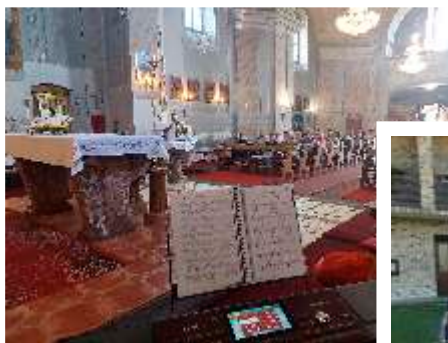
Ove godine obilježavanje Dana branitelja grada Otoka 2. srpnja započelo je polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća u Otoku i Komletincima, a nastavilo se na stadionu Nogometnog kluba Otok na kojem su tijekom cijeloga dana bila organizirana brojna sportska natjecanja za branitelje i njihove prijatelje – boćanje, bela, mali nogomet, košarka, pikado i šah. Svima je poslužen fiš, a najboljima su dodijeljena priznanja i zahvalnice za sudjelovanje.

Anita Glavaš

UZVRATNI POSJET I HODOČAŠĆE U ŽUPU BILJE

19. lipnja išli smo u gostovanje u Baranju, točnije u Bilje hodočastiti Gospi. Zanimljivost je ta kako je naš župnik 12 godina služio u župi u Bilju koja nosi isto ime kao i naša. Župnik Ivan Petričević pozvao je i okupio članove župnog ekonomskog i pastoralnog vijeća, članove crkvenog zbora te pjevačke skupine pri KUD-u "Filipovčice" Komletinci. Misu je u mjesnoj crkvi u Bilju održao naš župnik, a pjevanjem i sviranjem popratili su članovi crkvenog zbora. Nakon mise išli smo u kratak obilazak u Kopački rit te u obnovljeni dvorac u Tikvešu gdje smo ponešto novo naučili, odnosno ujedno i ponovili. Mještani Bilja zajedno sa svojim župnikom ugostili su nas u Lovačkom domu Bilje gdje smo proveli ostatak druženja. Zahvalu upućujemo Gradu Otoku koji je osigurao financijska sredstva za prijevoz autobusom.

Danijel Čelebić

NOĆ KNJIGE U GRADSKOJ KNJIŽNICI OTOK

Ovogodišnja je tema Noći knjige bila propitkivanje slobode te knjige kao prostor slobode koja nas sve želi potaknuti da istražimo pojam slobode u čitavoj lepezi značenja i da otkrijemo kako nam knjige u tome pomažu.

Gradska knjižnica Otok 22. travnja 2022. godine organizirala je radionice za djecu na temu slobode. Na radionici su sudjelovale tri vrtićke skupine iz Dječjeg vrtića „Pupoljak“ Otok sa svojim odgojiteljicama. Čitali smo priču „Pticani“, crtali, bojali, izrađivali straničnike i plesali.

Svi su korisnici imali priliku taj dan obnoviti svoje članarine u pola cijene, vratiti knjige bez zakasnine, a svi koji su se htjeli učlaniti u knjižnicu dobili su besplatnu godišnju članarinu.

Anita Glavaš

PROMOCIJA KNJIGE „GRANA BAGREMOVA“ AUTORA MARINA BENAKOVIĆA U NOĆI KNJIGE

U Gradskoj je knjižnici Otok povodom manifestacije Noć knjige organizirana promocija knjige „Grana bagremova“ autora Marina Benakovića. Gosp. Benaković Otočanin je koji piše dugi niz godina, a njegove se priče mogu čitati u Otočkom listu. Naime, ovo nije njegova prva knjiga jer je Marin već objavio zbirku pjesama „Sumorna kuća“ i knjige priča „Gorka voda“ i „Crno cvijeće“.

O knjizi „Grana bagremova“ govorila je urednica i jedna od lektorica gospođa Marija Bošnjaković.

Anita Glavaš

PREDSTAVLJENA KNJIGA „RUŽA IZ KURJAK SOKAKA“ AUTORA MATE KLARIĆA

U sklopu 30. Otočkog proljeća Gradska knjižnica Otok organizirala je predstavljane knjige „Ruža iz Kurjak sokaka“ autora Mate Klarića. Gospodin Klarić rodom je iz Otoka, ali veliki dio svog života živi u Slavonskom Brodu. Ljubav prema svom Otoku ne skriva. Tako i u knjizi piše o Otoku i ljudima iz Otoka. Na predstavljanju knjige „Ruža iz Kurjak sokaka“ u Gradskoj se vijećnici tražilo mjesto više. Ruža iz naslova knjige njegova je majka, a Kurjak sokak narodni naziv ulice u kojoj je autor živio sa svojom obitelji.

O knjizi su govorili urednik Ivan Stipić, recezentica mr. sc. Darija Mataić Agičić i Marija Bošnjaković koja je pročitala odlomke iz knjige.

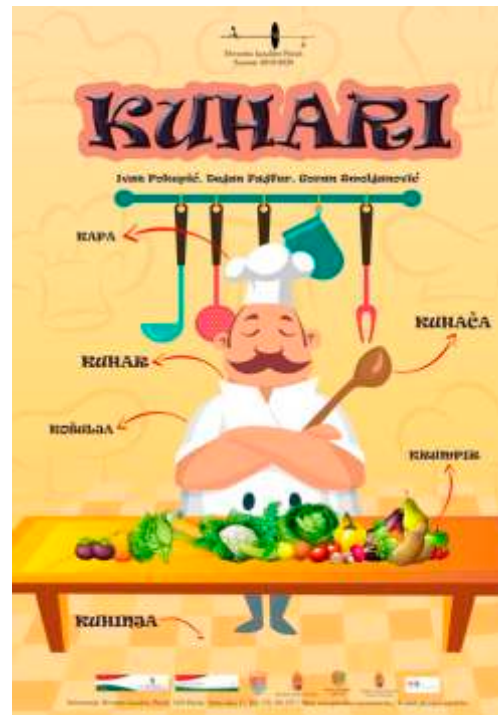
Anita Glavaš

ČETIRI PREDSTAVE NA OVOGODIŠNJEM 27. LUTKARSKOM PROLJEĆU

Nakon dviju godina virtualnog Lutkarskog proljeća, ove je godine Dom kulture u Otoku ugostio 27. Lutkarsko proljeće koje je trajalo od 25. do 29. travnja. Mlađi stanovnici Otoka i Komletinaca imali su priliku pogledati četiri kazališne predstave namijenjene njima. Prvi nam je dan stiglo kazalište Poco loco iz Zagreba s predstavom „Priča bez veze“, nakon njih imali smo priliku pogledati predstavu „Pavao i njegov glavao“ Kazališta „Prijatelj“ iz Zagreba. Treća se predstava zvala „Kuhari“ u izvedbi Hrvatskog kazališta Pečuh. Na kraju su nam stigli lutkari iz Gradskog kazališta lutaka Rijeka s predstavom „Sretna kućica“. Sve su predstave bile izrazito posjećene, s djeca su uživala.

Anita Glavaš

29. FESTIVAL GLUMCA PONOVO U SVOM PROLJETNOM TERMINU

I Festival glumca vratio se svom redovnom terminu održavanja u svibnju, na radost naše publike koja je s nestrpljenjem dočekala početak. Tako je od 13. do 21. svibnja našom županijom „vladao“ festival glumca. Grad domaćin 29. festivala glumca bili su Vinkovci, a domaćin glumac Filip Radoš. Ocjenjivački je žiri bio u sastavu Perice Martinović, Vanje Čirić i Anite Schmidt.

Otočka je kazališna publika imala priliku pogledati tri izvrsne predstave u Domu kulture. Prva je predstava bila „Tko je ubio mog oca“ kazališta Drama plus iz Zadra. U ponedjeljak 16. svibnja u goste su nam došle tri mlade splitske glumice s predstavom „Sretna ne bila“ Kazališta Playdrama iz Splita i za kraj je bila komedija „Bila je to ševa“, Glumačke družine Histrion iz Zagreba.

Anita Glavaš

ODRŽAN VELIČANSTVEN KONCERT POD ZVIJEZDAMA

U večernjim satima dok se sunce spuštalo, a zvijezde se polako pojavljivale na nebu, 16. lipnja na punoj terasi Gradske knjižnice Otok na trećem katu Doma kulture tražilo se mjesto više jer je Glazbena škola Josipa Runjanina iz Vinkovaca imala „Koncert pod zvijezdama“. Kroz nastupe smo srednjoškolskoga benda, školskog benda i tamburaškog orkestra mogli čuti prekrasne izvedbe/obrade poznatih pjesama domaćih i stranih izvođača, obradu glazbe iz poznatih filmova. Čuli smo i Otočanina Filipa Kovačića, a među učenicima je bilo još Otočana i Komletinčana.

Anita Glavaš

ODRŽANA ZANIMLJIVA RADIONICA IZRADE GOBLENA

U sklopu 30. Otočkog proljeća udruga Društvo „Naša djeca“ Otok u suradnji s Udrugom žena Komletinci organizirala je radionicu izrade goblena za djecu četvrtog, petog, šestog, sedmog i osmog razreda osnovne škole. Radionica se održala u subotu 21. svibnja 2022. godine s početkom u 10 sati u Domu kulture u Otoku. Djeca su zainteresirano, precizno i marljivo izrađivala svoje goblene, a nitko se od njih do sada nije okušao u ovoj vrsti aktivnosti, stoga je njihov interes bio još veći i povratne su informacije bile vrlo pozitivne. Radujemo se sljedećim aktivnostima i pozivamo djecu na sudjelovanje.

Katarina Topčić

AKTIVNOSTI UDRUGE „HRVATSKA ŽENA“ OTOK

U sklopu 30. Otočkog proljeća Udruga „Hrvatska žena“ Otok organizirala je Cvjetni korzo u suradnji s Udrugom žena Komletinci, Dječjim vrtićem „Pupoljak“ Otok, Osnovnom školom „Vladimir Nazor“ Komletinci i Osnovnom školom Josipa Lovretića Otok, pod pokroviteljstvom Grada Otoka. Djeca starijih vrtićkih skupina i nižih razreda osnovnih škola iz Otoka i Komletinaca prošetala su ulicama Grada Otoka u prekrasnim cvjetnim kostimima tratinčica, maslačaka, crvenih makova, crvenih i žutih tulipana, božura, ciklama, visibaba i ljubičica. Nakon šetnje su se na pozornici ispred Doma kulture predstavili s kratkim programom koji su pripremili zajedno sa svojim odgojiteljicama iz vrtića i učiteljicama iz škola. Djeci su se nakon nastupa osvježila s kolačima, kiflicama i sokovima. Ovim se putem zahvaljujemo svima koji su nam pomogli u organizaciji Cvjetnog korza.

Udruga „Hrvatska Žena“ Otok u sklopu 30. Otočkog proljeća sudjelovala je na izložbi rukotvorina u Otoku. Na štandu su bili izloženi radovi koje smo izrađivali na radionicama. Hvala našim udrugama iz susjednih mjesta koje se odazvale pozivu i došle u Otok.

Sudjelovale smo na 28. festivalu sportske rekreacije Republike Hrvatske u Trogiru. Na natjecanju je bilo oko tristo sudionika iz cijele Hrvatske, a naša se udruga može pohvaliti s dvjema osvojenim medaljama i to za prvo mjesto u pikadu i treće mjesto u brzom hodanju. Obje je medalje osvojila naša članica Katarina Spajić. Čestitamo Katarini i cijeloj ekipi.

Marija Čepo

UDRUGA „HRVATSKA ŽENA“ OTOK GODINAMA BRINE O ZDRAVLJU ŽENA

Članice Udruge „Hrvatska žena“ Otok godinama se bave humanitarnim radom, ali manje je poznato da već punih 16 godina organiziraju odlaske na mamografske i ultrazvučne preglede dojki kako za svoje članice, tako i za sve zainteresirane sugrađanke.

Kroz ovih je 16 godina velik broj onih koje su otkrile karcinom u ranoj fazi i izliječile se, no neke su, nažalost, preminule.

Ove je godine na preglede otišlo 120 žena iz Otoka i Komletinaca, a veseli činjenica da su svi nalazi bili uredni.

Grad Otok novčano podupire ovu vrijednu aktivnost, na čemu su žene neizmjereno zahvalne.

Marijana Barnjak Jelić

Akcijom činjenja dobrih djela obnovljena kapelica Svetog Roka u Komletincima

U sklopu obilježavanja Svjetskog dana činjenja dobrih djela na prijedlog Osnovne škole "Vladimir Nazor" Komletinci u suradnji sa Udrugom žena Komletinci uređene su kapelica Svetog Ivana i Pavla i kapelica svetog Roka oko koje je postavljena metalna ograda te su izrađene natpisne ploče napisane na latinici i glagoljici. U obilježavanje Svjetskog dana uključio se i Grad Otok koji je financirao postavljanje metalne ograde i natpisne ploče. Glavni promotor i organizator događanja u okviru Svjetskog dana činjenja dobrih djela (koji se obilježava 3. travnja) je Udruga Djeca za bolji svijet.

Agneza Novoselac

BLAGOSLOV KONJA U KOMLETINCIMA POVODOM BLAGDANA SVETOG JURAJA

Diljem naših krajeva poseban je bio blagoslov konja na spomendan sv. Juraja, a bio je i običaj da se, u prilično raširenim svetištima posvećenima tom svecu, odlazi na hodočašće s konjima, kako bi se oni upravo ondje blagoslovili.

Ovaj je lijepi običaj održan i u Komletincima, a župnik Ivan Petričević predvodio je molitvu i blagoslov.

Agneza Novoselac

Suradnjom škole i lokalne zajednice do ljepšeg životnog prostora

Nakon uspješne suradnje na projektu UZBRDO čiji je nositelj Nansen dijalog centar Osijek nastavili smo zajednički tražiti načine održivosti kroz novi projekt GLOBUS (Gradimo Lokalnu Održivost za Bolje Uspješnije Sutra) kao jedna od deset škola partnera. Projekt je proveden tijekom ove školske godine. Učenici su uz podršku učiteljice Snježane Matak, voditeljice projekta u našoj školi ispitali potrebe svoje lokalne zajednice, uočili problem – nezbrinute životinje i izradili akcijski plan rješavanja problema. U sklopu projekta učenici su pisali i slikali poruke vezane uz uočeni problem i održivi razvoj, a od nastalih radova izrađen je transparent koji krasi zid prostorija ŠRD „Brežnica“ Komletinci – našeg suradnika na projektu. Postavljeni transparent uljepšava naš životni prostor, ali i upozorava da smo zajednički odgovorni za svoj okoliš te da zajedničkim snagama možemo poboljšati kvalitetu života.

Katica Novoselac

Snaga zajednice

U Komletincima je 8. srpnja održan drugi dio donatorske akcije za kupnju defibrilatora. Na inicijativu g. Branka Krekmana, trenera KK „Slavonac“ okupila se lokalna zajednica i potpomogla u prikupljanju novčanih sredstava za kupnju defibrilatora koji može pomoći u zatajenju srca. U suradnji s Osnovnom školom „Vladimir Nazor“ Komletinci (gdje će defibrilator biti postavljen) te Udrugom mladih grada Otoka KK „Slavonac“ Komletinci organizirao je turnir u basketu, stolnom nogometu, stolnom tenisu i beli. Ekipe su simboličnim kotizacijama dale svoj prilog donatorskoj akciji, a članovi SRD „Brežnica“ i članice Udruge žena „Komletinci“ marljivo su pekli i prodavali roštilj i kolače dajući tako svoj doprinos ovoj lijepoj inicijativi. Svoj prilog dao je i Grad Otok osiguravši novčana sredstva za kupovinu mesa za roštilj.

Zahvaljujući donaciji privatne tvrtke, na igralištu osnovne škole bio je postavljen i napuhanac za djecu na kojem su se mogli igrati bez plaćanja. Članice Udruge mladih grada Otoka prodavale su piće koje je također nabavljeno putem donacija tako da se i na taj način prikupio dio novčanih sredstava. Sadržajno vrlo bogat i zanimljiv dan upotpunila je i ekipa 194 HMP koja je brojnim posjetiteljima pokazala postupak reanimacije. Zahvaljujući velikom odazivu Komletinčana, ali i Otočana, Nijemčana i Privlačana turnir je bio iznimno uspješan, a brojni posjetitelji i sudionici uživali su u dobroj zabavi.

31.464,00 kune koliko je prikupljeno tijekom dviju donatorskih akcija više je nego dovoljno za kupnju defibrilatora, montažu i edukaciju. Više od prikupljenog novca znači nam svijest da znamo, možemo i hoćemo zajednički raditi za bolji život svih nas – u našim Komletincima!

Katica Novoselac

Dan škole - Snaga zajedništva

Dan škole u Osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ Komletinci obilježen je brojnim aktivnostima 31. svibnja 2022. godine. Aktivnosti su bile vezane uz prezentiranje odgojno-obrazovnog rada škole (predstavljanje školskih humanitarnih akcija Sijam „Sve i svašta – kuna za moju školu“, prodajni štand proizvoda Učeničke zadruge „Kockavica“, PUB kviz za učenike 3. i 4. razreda, predstavljanje suvremenih načina učenja – escape room za roditelje, radionica za učenike 2. razreda na temu zlostavljanja životinja „Ne rugaj se, jer boli me“, priredba za polaznike male škole), prikupljanje sredstava za kupnju defibrilatora za laike za potrebe lokalne zajednice na prijedlog KK „Slavonac“ Komletinci (humanitarna prodaja kolača, hrane i pića u organizaciji Udruge žena „Komletinci“, SRD „Brežnica“ Komletinci i OŠ „Vladimir Nazor“ Komletinci; turnir u stolnom nogometu), volonterska akcija u sklopu projekta „Snaga sudjelovanja – obrazovanje za volontiranje“ i uz podršku Slagalice – zaklade za razvoj lokalne zajednice u kojoj su sudjelovali članovi Župnog ekonomskog vijeća, Navijačke udruge „Čagljevi“ i članovi Mjesnog odbora Komletinci koji su uklonili derutnu ogradu između školskog dvorišta i župnikove oranice. U sklopu Dana škole i kao jedna od aktivnosti 30. Otočkog proljeća otvoreno je obnovljeno školsko košarkaško igralište. Obnovu su financirali Vukovarsko-srijemska županija kao osnivač škole i Grad Otok kao jedinica lokalne uprave. Igralište je simboličnim ubacivanjem lopte u koš otvorila učenica 3. razreda Petra Mijačević, najmlađa članica KK „Slavonac“ Komletinci.

Uz podršku komletinačkih tamburaša atmosfera je bila vrlo vesela i opuštajuća, a uživali su i najmlađi Komletinčani za koje su pripremljene razne igre i zanimljive aktivnosti. Uz veliki odaziv Komletinčana ovogodišnji je Dan škole bilo događanje za pamćenje i putokaz kojim smjerom treba nastaviti u osnaživanju lokalne zajednice.

Katica Novoselac

VIJESTI IZ DJEČJEG VRTIĆA PUPOLJAK OTOK

Otvoren dograđeni prostor Dječjeg vrtića Pupoljak Otok

U travnju je službeno otvoren novi dograđeni prostor u Dječjem vrtiću Pupoljak. Ovim je projektom dogradnje proširen kapacitet vrtića za još jednu skupinu djece. Sveukupna je vrijednost projekta iznosila oko 700 tisuća kuna uz financijski doprinos Središnjeg državnog ureda za demografiju i mlade u iznosu od 250 tisuća kuna. Upisano je 30-ero mališana koji su krenuli u vrtić te su zaposlene još 2 odgojiteljice.

Doviđenja predškolicima, budućim prvašićima!

Dječji vrtić Pupoljak i ove je godine za naše vrtičke predškolce organizirao cjelodnevni izlet na Virove. Djeca su sa svojim odgojiteljicama prošetala šumom, posjetila Virgrad, učionicu u prirodi i poučnu stazu. Nakon ručka je u Bioekološko-edukacijskom centru Virovi uslijedila vožnja brodom. Na kraju su ovog izleta pozvani i roditelji djece kako bi sudjelovali u svečanoj podjeli diploma i poklona. Dragi djeco, sretno vam u školskim klupama, a roditeljima velika hvala na svemu.

Klaun Čupko u vrtiću

Iz našeg se vrtića orio smijeh i bilo je jako veselo jer nam je u goste došao Klaun Čupko iz kazališta Dječja čarobna scena Zagreb. Izveo nam je zanimljivu i poučnu predstavu te svima na poklon dao svoj CD s pjesmicama.

Na ovaj je način u vrtiću obilježen dolazak ljeta i ljetnih praznika te oproštaj od ove pedagoške godine.

Vrtić Pupoljak u Vinkovcima na Cvjetnom korzu

Predškolci iz skupine Sovice sudjelovali su 20. svibnja 2022. sa svojim odgojiteljicama na Cvjetnom korzu u Vinkovcima. Naši prekrasni makovi dan su proveli u druženju s ostalim cvjetovima, u pjesmi i plesu. Prije polaska kući osvježili su se sladoledom i izmjenjivali su dojmove o ovom zanimljivom danu. Zsigurno će im ostati u lijepom sjećanju.

Posjet vatrogascima

Djeca vrtićkih skupina Dječjeg vrtića Pupoljak posjetila su Dobrovoljno vatrogasno društvo Otok. Tamo su ih dočekali operativni članovi, vatrogasci sa svojim zapovjednikom Ivicom Barnjakom. Mladež DVD-a im je demonstrirala vježbu gašenja požara. Djeca su sa zanimanjem promatrala vatrogasna vozila i opremu te su se na kraju počastili sa slatkišima i sokom koje su za njih pripremili vatrogasci.

Odgajateljice Dječjeg vrtića „Pupoljak“ Otok

WOOD4STEM radionice u vrtiću

Dječji vrtić Pupoljak bio je domaćin prilikom realizacije projekta Wood4stem.

Projektni tim Drvnog klastera-Slavonski hrast sa svojim partnerima Drvodjelskom tehničkom školom Vinkovci i Fakultetom šumarstva i drvne tehnologije iz Zagreba proveli su kreativne interaktivne radionice za djecu STEM metodom poučavanja kroz popularizaciju biotehničkih znanosti pod nazivom "Život šume".

U vrtiću je održana i radionica za opću populaciju kroz upoznavanje s drvnom tehnologijom i popularizacija biotehnologije.

Po završetku radionice vrtiću je ostavljen interaktivni radni materijal napravljen od drva koji će služiti kao trajno pomagalo za daljnje poučavanje.

Katarina Landeka

U KOMLETINCIMA USPJEŠNO ODRŽANA JOŠ JEDNA FIŠIJADA

Na stadionu NK "Slavonac" u Komletincima u sklopu 30. Otočkog proljeća u organizaciji SRD "Brežnica" Komletinci održano je natjecanje u kuhanju fiša. Na natjecanju je sudjelovalo 28 ekipa iz Otoka i Komletinaca. Hvala svim natjecateljima, a moramo priznati kako je bilo jako teško izabrati prva tri mjesta. Prvo je mjesto osvojio Velimir Draženović, drugo mjesto osvojio je Nedjeljko Čepo, a treće mjesto su osvojili Kristijan Novoselac, Matej i Pero Kolarić.

Čestitke svim sudionicima!

Mario Vujica

ORGANIZIRANA PRVA OTOČKA ČOBANIJADA

Povodom obilježavanja 30. Otočkog proljeća u organizaciji Grada Otoka i lovačkih društava „Jelen iz Otoka i „Jelen“ iz Komletinaca 30. svibnja na Dan državnosti održana je 1. Otočka čobanijada. Cijeli se događaj odvijao u samom središtu Otoka, unatoč promjenjivim vremenskim prilikama i relativno kišovitom dana ukupno je sudjelovalo dvadeset ekipa. Svaka je ekipa dobila 3 kg mesa od kojega su morali skuhati najmanje šest litara slavonskog čobanca. Također, događaj je ujedno bio i natjecateljskog karaktera te je ocjenjivačka komisija u sastavu Dobromir Mijačević, Zlatko Rakitić i Zdenko Trbljanić nakon završetka kuhanja ocijenila svih dvadeset uzoraka. Ocjenjivala se boja, gustoća, okus, meso te opći dojam i prema riječima su ocjenjivača svi uzorci bili jako dobri te nije bilo nimalo lako donijeti odluku koji je najbolji. Prema bodovima koje su ocjenjivači dodjeljivali za uzorke najveći je broj bodova dobio uzorak kojeg je skuhalo ekipa Lovakovica bb, drugo je mjesto pripalo ekipi Caffe bar IN, dok je trećeplasirana ekipa bila L. D. „Jelen“ Otok. Kao organizatori prve čobanijade jako smo zadovoljni odazivom ekipa i sveukupnom posjećenošću događaja ovakvog tipa koji se po prvi put organizirao u našem gradu. Ovim se putem želimo zahvaliti svim sudionicima, natjecateljima i posjetiteljima prve Otočke čobanijade, u nadi da će ovakav događaj prerasti u tradiciju.

Ivan Žagar

RIBIČKO NATJECANJE KADETA

29. svibnja na Čistinama je u sklopu 30. Otočkog proljeća održano ribičko natjecanje kadeta ribolovnih udruga grada Otoka: ŠRD „Brežnica“ Komletinci, ŠRD „Virovi“ Otok, ŠRU „Starovirac“ Otok. Ostvareni su sljedeći rezultati za kadetkinje: 1. mjesto – Monika Pakai, 2. mjesto – Emily Matoković, 3. mjesto – Petra Augustinović, za kadete: 1. mjesto – Adrian Matoković, 2. mjesto – Lovro Marelić, 3. mjesto – Leon Šer.

30. svibnja održano je i seniorsko natjecanje. Unatoč lošim vremenskim uvjetima, odaziv je bio jako dobar te su, među 23 natjecatelja, najbolji bili: 1. mjesto – Željko Ljubić, 2. mjesto – Željko Sabadoš, 3. mjesto – Stanislav Mijić, a nagrade je dobilo prvih 10. Čestitamo svim sudionicima. Bistro!

Željko Ljubić

VIJESTI IZ DVD-a KOMLETINCI

26. ožujka 2022. godine održana je redovna skupština, a pod izvješćem zapovjednika društva članovi su upoznati s radom i aktivnostima - broju članova s činom, specijalnosti članova, liječničkim pregledima, rezultatu redovnog inspekcijskog nadzora, operativnom dijelu, tehničkim intervencijama, stanju vozila te radu podmlatka, radu muške i ženske mladeži i muške A ekipe te kategoriji desetina. Broj održanih vježbi i rezultati na natjecanjima ponovno pokazuju sve uspješniji rad društva.

U ovoj je godini nastavljena tradicionalno dobra suradnja sa župom pa smo i ove godine uoči blagdana Uskrsa čuvali Isusov grob. 4. svibnja proslavili smo blagdan svetog Florijana, našeg nebeskog zaštitnika. Najprije smo sudjelovali na svetoj misi, a poslije je ženska mladež odradila vježbu s preprekama ispred vatrogasnog doma u kojem je održan i prigodni domjenak.

29. travnja, uz pomoć upravitelja Šumarije Otok Zvonimira Rukavine i djelatnika Marka Žgele, otišli smo u šumu po 30 stabala graba, tzv. majbane. Podijelili smo ih mještanima koji su ih htjeli ispred svojih kuća, a dan poslije pomogli smo u postavljanju majbana. Običaj je da budu postavljeni tijekom svibnja. 29. svibnja bilo je vađenje majbana, a pratili su nas tamburaši. Domaćini su ih nas dočekivali u svojim dvorištima i častili.

Vježbe vatrogasnih članova MA, muške i ženske mladeži provodio je zapovjednik društva i voditelj desetina vatrogasni časnik 1. klase Antun Zrno.

Muška "A" desetina od 11. kolovoza 2021. do 23. travnja 2022. godine odradila je 30 treninga (60 vježbi). U tom smo razdoblju bili na četiri natjecanja: 8. KUP DVD-a Komletinci, 1. KUP DVD-a Nuštar, 2. KUP DVD-a Pula, 2. KUP DVD-a Jarmina. Osvojeno je jedno sedmo, jedno drugo i dva prva mjesta. Posebno nam je drago gostovanje u Puli kod šjor Pere. S DVD-om Pula imamo potpisanu Povelju o prijateljstvu, a 1. mjesto osvojili smo u brzom spajanju usisnog voda u, za nas, rekordnom vremenu od 18,40 sekundi. Članovi koji su nastupali na natjecanjima su: Antun Zrno (sudac, natjecatelj), Toni Zrno, Dino Zrno, Dorian Beli, Luka Varga, Antonio Aladić, David Gagić, Luka Gogoljak, Željko Mišetić, Antonio Matijašević, Bruno Lovrić, Valentin Matijašević, Antun Novoselac, Filip Mareljić, Antonio Krznar.

Ženska mladež od 12 do 16 godina od 28. ožujka do 15. lipnja 2022. godine održala je 22 treninga (60 vježbi) i dva natjecanja. Pripreme s obnovljenom ekipom imale su za cilj što bolji plasman na predstojećem 14. državnom natjecanju vatrogasne mladeži RH u Čakovcu u SRC "Mladost". Zbog ozljede smo dviju natjecateljica morali smo pozvati dvije mlađe članice (10 i 11 godina) i napraviti novu organizaciju unutar ekipe, tako da nismo očekivali nikakav velik uspjeh i bilo nam je važno sudjelovanje. To smo državno prvenstvo izborili još 2020. godine, no zbog pandemije je odgađano. U Novoj Gradiški osvojili smo 7. mjesto, a na državnom u Čakovcu 42. mjesto. Hrabri nas mladost i rad za iduća natjecanja. Članice naše ženske mladeži su: Ana Lovrić-Jovanović, Maja Drmić, Tena Prnjak, Tea Perica, Maja Lovrić, Mia Kozina, Nika Krekman, Lorena Čelebić, Laura Stanešić, Marinela Kozina, Lana Znahor. Hvala gradu Otoku i VZZ VS na velikoj financijskoj pomoći.

Muška mladež od 12 do 16 godina od 28. ožujka do 15. lipnja 2022. imala je 31 trening (90 vježbi) i dva natjecanja.

U prošloj smo godini imali 6 od 9 članova izlazno 2005. godište pa je s novom ekipom bilo dosta rada kako bi bili konkurentni na natjecanjima. Prošle smo godine osvojili tri pehara za osvojena prva mjesta.

28. svibnja 2022. godine na 13. Memorijal KUP-u "Goran Trupina" u Novoj Gradiški osvojili smo 6 mjesto i ostavili prijelazni pehar osvojen za prošlogodišnje prvo mjesto. Članovi MM su: Danijel Mišetić, Noa Martinović, Krešimir Stanisavljević, Emil Beli, Mislav Babić, Gabrijel Mareljić, Antonio Krznar, Lovro Gogoljak, Mario Stanisavljević, Leo Mustapić.

4. lipnja 2022. na 14. državnom natjecanju vatrogasne mladeži RH u Čakovcu osvojili smo vrlo dobro 11. mjesto od 47 ekipa. Na stazi 2, komisija 1, sudio je član DVD-a Komletinci Antun Zrno, sudac od 1998., a sudačku je vatrogasnu licencu obnovio u Nuštru 22. svibnja 2022. godine pred komisijom HVZ-a.

Od 6. do 8. svibnja 2022. godine tajnik Tomislav Matijašević išao je u Fažanu na seminar voditelja mladeži.

15. lipnja 2022. godine, zahvaljujući zapovjedniku VZZ VS Krešimiru Jeliću, sve ekipe koje su predstavljale županiju na državnom natjecanju u Čakovcu (MM Nuštar, Komletinci, Nijemci, MŽ Nuštar, Otok, Komletinci) imale su prijem kod župana Damira Dekanića. Najzaslužnije su za prijem članice ženske mladeži Nuštar jer su obranile prvo mjesto od prošlog natjecanja i predstavljat će RH na Olimpijadi u sedmom mjesecu u Celju. Župan je čestitke i fotografiranje podijelio voditeljima i mladeži prigodne darove.

Hvala svima koji su pomogli u radu DVD-a Komletinci, uz želju da sljedeće godine naša tradicionalna manifestacija „Majbani“ uđe u program Otočkog proljeća.

Antun Zrno

POVIJEST OTOČKOG ROCK 'N' ROLLA

25.
dio

by Zvonko Spajić – Spajki

TOMAŠEVIĆI

2. dio

Moja mama i kuma Dragica bile su velike druge i jako su se voljele. Kuma Dragica mamu je zvala Zlato. Bio sam mali dječak i sjećam se njihovih druženja, smijeha, povjeravanja jedna drugoj, itd. Dolazio sam k njima u Varošćicu kada me mama slala kod kuma Marijana da nam nešto sašije. Kuma Dragica često je dolazila u našu kuću mami na kavu i druženje.

Marijan je radio u Vinkovcima, bio je član partije i prilično je visoko kotirao. Dogovor je bio da će biti izabran kao delegat za sabor u Zagrebu, no izigrali su ga, kako to inače biva u politici, a i u životu! Bio je pošten i dobar čovjek, pun pozitivnih razmišljanja, ali i naivan. To ga je strašno pogodilo, tako da se razočarao u partiju i to je rezultiralo odlaskom obitelji u Užice kod Dragičinog oca Lazara koji je tamo imao urarsku radnju i zlatarnicu.

Gitara koju je Marijan kupio i vjerojatno prva u Otoku, vlasništvo sina Željka! Slikao sam ju u Dugom Selu prilikom moga posjeta 2021.

Marijan sa svojom gitarom za vrijeme liječenja u Novom Marofu

Iz Slavonskog Broda sele u Zagreb, točnije u Gornje Šelendiće, Markuševac. Tu je Željko u Zagrebu na Jordanovcu završio prvu eksperimentalnu osnovnu školu, a potom upisao 1. razred eksperimentalne srednje škole u Gundulićevoj, a sele se i na Vukomerec. 1968. odlazi na službu vojnog roka u JNA. U međuvremenu se otac Marijan teško razbolio. 1969. Željko dobiva telegram da mu je otac preminuo i iz JNA mu odlazi na sahranu. Marijan je umro u 49. godini života i sahranjen je u svom Otoku, gdje je i rođen.

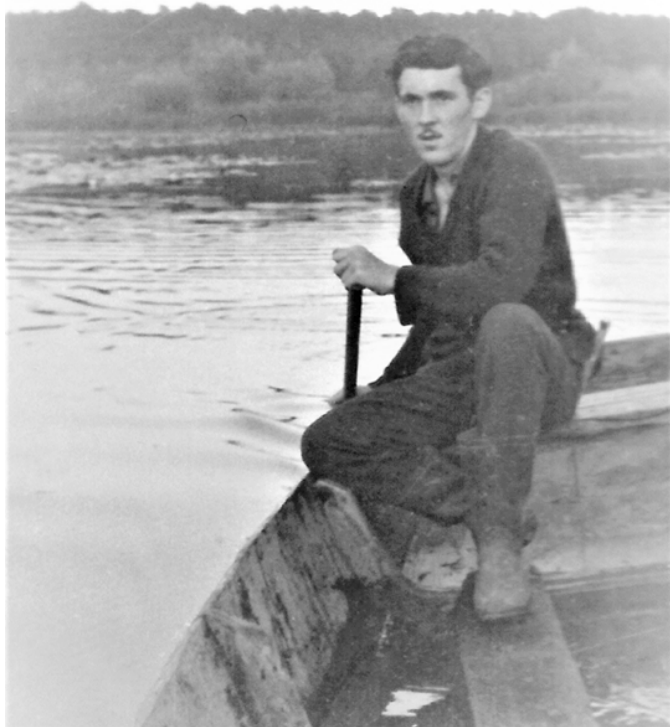

Slavica i Željko u njihovom dvorištu u Gornjim Šelendićima gdje sam često dolazio kada sam bio na školskim praznicima kod strica Jerka u Markuševcu

Vrativši se iz JNA Željko se zapošljava u Auto Dubravi. Na Vukomeru osnivaju **VIS „Blistave zvijezde“** zajedno sa **Zdravkom Živičnjakom** na solo-gitari (imao je oko 18-19 godina) i **Franjom Šipekom** na bubnjevima. Željko je svirao ritam-gitaru i bio glavni vokal.

Sestra Slavica u međuvremenu se udala za Bečira Trbića i odselila u Sarajevo. Imali su sina Sibela i kćer Ines. Kćer je u Kanadi, a sin u Sarajevu. Radila je kao medicinska sestra. Cijelo je vrijeme okupacije Sarajeva od srpske vojske radila i provela u Sarajevu. Nakon nekoliko se godina teško razboljela i ubrzo umrla, i to na svoj rođendan!

Brat Zvonko se oženio za Ceciliju (Cicu) iz Desinića, ali nije imao djece. Kako je završio srednju školu za građevinsku umjetnu bravariju, zaposlio se u poduzeću „Okovi“ u Zagrebu. Tu je radio nekoliko godina, zatim se vratio u Otok, zaposlivši se u Vinkovcima u Metalu. Kada je otac Marijan umro, vratio se ponovno u Zagreb, zaposlivši se u Industromontaži Zagreb.

Kako je Industromontaža dosta radila po zapadnoj Njemačkoj i Zvonko je otišao raditi sa poduzećem u Njemačku u mjesto Dülmen! Pošto su bila prilično dobra primanja, Zvonko je Željku predložio da mu se pridruži, tako da je Željko dao otkaz u Auto Dubravi i 6 godina radio s bratom u Industromontaži u Njemačkoj. Oko 1972./1973. god. napravili su kuću u Brestju (Sesvete) pa se Željko s Vukomerca preselio s mamom. Kada je Željko dolazio na godišnji u Hrvatsku, jednom je prilikom vozio prijatelja u Markovac, iza Sv. Ivana Žabnog prema Bjelovaru, te je tu upoznao svoju buduću suprugu **Katicu Đopar** (1954). 1973. su se i vjenčali u mjesnom uredu u Sv. Ivanu Žabno, a nakon nekoliko dana i u crkvi u Markovcu.

Zvonko u čamcu na Virovima 1968.

Vjenčanju su prisustvovali svi iz obitelji, osim oca Marijana koji je 4 godine prije preminuo. Katica i Željko imaju dva sina: Gorana (1975.) i Zorana (1979.). Ubrzo su prodali kuću u Brestju, napravili novu kuću u Lukarišću u Dugom Selu u kojoj žive i danas sa sinom Zoranom. Nekoliko stotina metara dalje živi im i sin Goran koji se u blizini oženio sa susjedom Andrejom. Dobili su sina Patrika, tako da Katica i Željko imaju i unuka. Mama Dragica umrla je 1998. god u toj kuću, u svojoj 76. godini.

Ovo je bila priča o Otočanima, obitelji Tomašević, ocu Marijanu i sinu Željku, glazbenicima i početku rock'n'rolla na našim prostorima.

Vjenčanje Katice i Željka 1973. godine

Gore s lijeva: Mama Dragica, stric Marko, sestra Slavica, brat Zvonko, strina Kata
Dolje: kum, supruga Katica (1954.), Željko i kuma

Primjedbe i utiske šalјite na e-mail:

zvonko.spajic1@gmail.com

Pozdrav do ponovnog javljanja.

Za vas vaš Zvonko Spajić-Spajki

OTOČKI OBRTNICI STARA ŠLAKTERICA

KAZIVAČI: Antun Ferbežar - Tonča; Marijana Beuk, rođ. Ferbežar PRIREDILA: Marina Lombardić

Katica Ferbežar rođena je 1936. u Otoku. Otac Đuro Šaina bio je zidar, a majka je rođena Šlahter pa su je zato zvali Šlahterica.

Katica je odrastala uz majku koja se bavila krojačkim zanatom. Sasvim je prirodno da je kao djevojčica htjela raditi što i mama. U početku se igrala krpicama, majka joj je pokazala kako se rubi, kako se ručno otvaraju rupice... Polako je učila krojačke vještine. Kad je malo odrasla, majka je zahtijevala stopostotnu pedantnost. Nekad je "pala i čuška".

Katica je u Vinkovcima završila krojački tečaj kako bi imala dokument o zanatu.

U to su vrijeme bile stare mašine „singerice“. Nevidljivi bodovi na rubovima radili su se ručno, isto kao i rupice za dugmad. Nije bilo ni struje. Tek su po nekoliko sati, iza pedesete godine, osiguravali agregati u mlinu i u zadruzi.

Katica se udala za dimnjačara Antuna Ferbežara. Iz Bosutske se ulice (zване Amerika) preselila u Vitkovce, današnju Ulicu Vladimira Nazora.

Katica je počela samostalno šivati. Naslijedila je novu generaciju majčinih mušterija. Počele su stizati nove mušterije iz Vitkovaca, zatim iz ostalih ulica. Kad se proćulo za mladu Šlahtericu, počele su dolaziti mušterije iz okolnih sela: Komletinci, Nijemci, Privlaka, Soljani, Vrbanja, Gunja, Strošinci, Vinkovci, čak poneka i iz Osijeka.

Teško se dolazilo na red. Mušterije su čekale u dvorištu. Majstorica bi im skuhalo kavu pa su se družili dok čekaju na probu. Dolazile su na probe, ne samo na jednu, nego ponekad na više proba. Vješalice su bile napravljene od komada štapa presvučenog platnom od ostatka krpica. Pogotovo je bila velika gužva za blagdane. Za Uskrs, kirbaj, Božić. Nije bilo gotove odjeće pa su svi šivali. Krojačica je morala poštivati rokove.

Kod majstorice su Katice zanat učile sestre Marijana i Ljubica Šaina.

Tonča kaže: „Sva odjeća na nama, koja se vidi na fotografijama, djelo je moje mame“.

Njezina kćer Marijana kaže: „Mama je meni šila po noći pred sam blagdan. Ja sam bila protiv, a ona bi govorila: „A, ne, ne, zar da se svi ponove, a samo moja kćer ne?“

Šila je noćima i za mušterije kad je velika gužva. Naslonila bi se na svoju mašinicu i malo odspavala da bi mogla nastaviti dalje. Mama je govorila da se ona najbolje odmara za svojom mašinicom.

Uz krojački smo posao uvijek imali ručak i kolače nedjeljom. Mama je spremala kuću i pekla kolače za blagdane u pauzama od šivanja. Brinula je o kravi, konjima i svinjama.

Ujutro je ustajala u pola četiri da bi naložila vatru i pripremila doručak za tatu i šegrtu. Pohala je kruh, pekla kobasicu, kuhala bijelu i crnu kavu... Spremala je jautnu za ponijeti.

Tata se ustajao u toplo, doručkovao i odlazili su na posao. Vlak za Vrbanju išao je ujutro u pet sati. Mama je nastavljala obavljati domaćinske poslove i prihvatila se šivanja.

Imala je veliki krojački stol. Pri dnu stola bila je polica na kojoj je držala tkanine. Prvo je imala Singer mašinu, a onda dvije marke Bagat: Slavicu i Jadranku. Na "Slavici" je šila, a na "Jadranki" rubila. Od ostalog su pribora bile velike škare, male škare, cik-cak škare, naprstak, razne vrste igala, konci u boji, patent, nešto dugmadi, šnale, trake i razni ukrasni dodatci koji su trebali. Imala je kataloge u kojima su mušterije birale modele.

Da bi na nekim modelima napravila nevidljivi porub, to je radila vrlo tankom iglom. Događalo se da joj igla ispadne, a onda bi se molila sv. Antunu da ju nađe. Na mašini je držala magnetič sa slikom sv. Antuna i, kad bi sjedala za mašinu, uvijek bi se prekrstila.

Tonča, Katicin sin, kaže: „Meni je šila odijela, pidžame, kape za spavanje. U to se vrijeme nije grijalo u spavaćoj sobi pa su djeca nosila kapice za spavanje. Šila je snašama i "civilkama". Pošto je bila stručnjak za narodno ruho, šila je narodne nošnje za KUD-ove. Ponekad smo ljeti išli na dva tjedna u Gorski Kotar rodbini na odmor, ali za mamu ni ondje nije bilo odmora. Mama je šila i ondje za žene iz Hrvatske, a dolazile su i žene iz Slovenije."

Marijana: „Mama je šila vjenčanice. Mladenke su kupovale materijal, odabrale model u katalogu i mama je intenzivno radila, s posebnom pažnjom, da bi nastala vjenčanica kao iz butik. Dolazile su, ako je trebalo, i nekoliko puta na probu.

Šivala je haljine djevojčicama za prvu pričest, pa je i meni sašila. Često je govorila: "Pegla je majstor".

Često je ponavljala da je zahvalna svojoj mami što je bila toliko uporna i stroga pa ona danas ima svoj kruh. Željela je pomoći tati u kućnim troškovima. Bila je štedljiva: staru odjeću nam je prepravljala, okretala na drugu stranu i od nje pravila novu. Šila je baš sve: od pidžama i spavaćica, do kaputa i prsluka.

Kako je šila mnogim snašama, kasnije je s njima imala pogodbu: ona im je šila, a one su njoj radile ručni rad za moj "štafir". Nabavila je puno toga, ne samo za mene, nego i za moje kćeri, pa i za moga sina.

Kad je ostarila, snaše su govorile: „Katice moja, tko će meni šiti kad tebe ne bude bilo?"

Mama mi je pravila lutke od kočanja: od krpica napravi odjeću, čak i lice, pa obuče na kočanju. Mislim da te suvenire još imam i danas."

Marijana primjećuje kako se moda vraća jer je njezina mama šila bluze i haljine koje su imale volančiće na rukavima. Sjeća se da je mama takvu haljinu šila pokojnoj učiteljici Mariji Mišetić.

Marijana i Tonča s nostalgijom se prisjećaju kako su s roditeljima išli kod mamine prijateljice Ane Balić u Vrdo. Tada su se ljudi, unatoč velikom poslu, družili. Zimi bi navečer otišli na "posijelo". Teta Ana bi pripremila kokice, žene su radile ručni rad, muški bi kartali, razgovarali, djeca su se igrala.

Kući bi išli oko ponoći, kad bi izašli van, napadao bi dubok snijeg. Prtili su po snijegu, ali im nije bilo ni hladno ni teško. Bili su sretni kad su mogli ići na takva druženja.

Moja je mama prvo bila mušterija stare Šlahterice, šila joj je svilenu tamnoplavu haljinu na bijele točke, da bi prešla mladoj Šlahterici koja je šila i meni. Na fotografiji je haljina od bordo žerzeja. Tada su kod nas tek počeli dolaziti takvi materijali, a ja sam ga dobila od moje drage tete Mandice iz Njemačke. Sjećam se da je kod majstorice Katice uvijek bilo mušterija, uvijek je imala konstruktivne prijedloge i sugestije. Imala je sitne dodatke koji su trebali za pojedine modele, tako da mušterija nije morala za svaku sitnicu misliti gdje će ju nabaviti (ako nema "kod Rudića").

Mama je šila misnice i stole za svećenike.

Kako tada nije bio veliki izbor dugmadi, mama odreže komad krpice i pošalje mene i brata kod tete Mire Lončar, Marselove, da presvuče dugmad. Teta Mira je imala mašinicu i limiće za dugmad. Stavila bi platno oko tog limića i presvukla pa bi tako nastalo dugme. Meni i bratu je to bilo jako zanimljivo gledati.

No, u sjećanju mi je ostao veliki akvarij s ribicama koji je majstorica držala u dnevnoj sobi. Tada je to bila rijetkost.

Majstorica je umrla 2017. godine. Njezini se modeli još mogu vidjeti na otočkim ulicama kad snaše idu na veliku misu.

Na fotografiji su snaše Liza Ozdanovac - Karlina i Anica Galović - Barišina.

Stašina ambicija

„Pokaži mi lijepu ženu i ja ću ti pokazati muškarca kojemu je dosadila.“

Aleksandra Martinac Staša puno je toga zamjerala svojoj majci Blanki. Možda je ranije (a to njezino ranije bilo je prije godinu-dvije) još i osjećala da tim svojim stavom majci čini nepravdu – jer, tvrdoglava kakva je bila, nije htjela čuti majčinu stranu priče, ali sada definitivno zna: majka joj je slaba i zbog toga je i zaslužila da joj se dogodi to što joj se dogodilo. Ona joj, naravno, taj svoj sud pri svojim raspravama s njom nikada tako izravno nije rekla u lice. No, iako zavijene u neku elementarnu pristojnost, te su riječi veoma boljele Blanku, mada se pokatkad tješila da njezina kći ne drži ozbiljnim sve to što je izrekla. Karakter te mlade djevojke, formiran na očevoj pasivnosti i majčinoj dominaciji, doživio je, kao i promjena majčinog ponašanja nakon očevog odlaska, svojevrsnu inverziju. Dok je kao djevojčica više naginjala blagom ocu, a bojala se hladne i distancirane majke, sada je, kao djevojka, prezirala tu majčinu superiornost, iza koje, sada to zna, nije bilo ništa. S posebnom se mržnjom odnosila prema očevom činu koji ih je onako bezobzirno ostavio. Mada je znala da, kada tako racionalizira stvari, svi plusevi moraju biti na majčinoj strani jer ih nije ostavila kao otac, nego im je i dalje bila oslonac i podrška, i da bi, kada je već tomu tako (a jest!), neki osnovni kompromis morala uspostaviti s tom svojom, već dovoljno, jadnom i poniženom majkom, Staša je, potpuno slijepa i gluha za zdravu logiku stvari i dalje uporno i bezobzirno kontrirala majci, rušeći njezino samopoštovanje i dovodeći je do bijesnih ispada.

Kompromis, riječ koju smo ovdje malo ranije spomenuli u kontekstu zdrave logike, nije bila riječ koja je visoko kotirala u njezinome rječniku. Asocijacije na kompromis bile su ugađanje drugima i odustajanje od svojih načela i zamisli, dok je sinonim za tu riječ u njezinom shvaćanju svijeta bila slabost. Imati kompromis s nekim, za Stašu je značilo ništa drugo do odreći se dijela svojih principa da bi, od te druge strane, zauzvrat najčešće dobila ništa. To njezino tjeranje inata majci intenziviralo se od onog čudnog trenutka kada ih je otac ostavio. To je čuđenje potom zamijenila izgubljenost. Kada se sasvim pribrala od tog šoka (a to se dogodilo onog trenutka kada je saznala da joj je otac ipak živ i da, tamo negdje, ima novi život s nekom drugom ženom), ono što je ostalo bila je samo nemoć (jer više ne može promijeniti što se dogodilo) i bijes na te svoje roditelje koji su joj, opterećeni svojim životom, priredili takvu neugodnu epizodu. Upravo je zato svako majčino približavanje Staša shvaćala kao napad na sebe. A kada je napadnuta, ona se žestoko brani pa je tako, umjesto da se sve iscrpi samo od sebe, stvoren besmisleni krug napada i obrana koji je ozbiljno narušio njihove obiteljske odnose.

Ni Blankini roditelji Stjepan i Ana, koji su i sami primili dio njezinoga bola, nisu imali ni autoriteta ni snage da riješe te zamršene odnose između kćeri koju su neizmjerljivo voljeli i unuke koju su doslovno obožavali. Staša, lijepa i manipulativna, lako je, kada je to htjela, pridobijala djeda i baku na svoju stranu. Pod njezinim su utjecajem oni i počeli preispitivati Blankinu ulogu u svemu tome, odnosno njezinu moguću krivnju. Suočena s napadima na više polja, a već prilično demoralizirana, Blanka je, za vrijeme jednog telefonskog razgovora umorna za bilo kakav argument, majci samo odbrusila: „Mama, pa zar opet i ti?“. Ana se, nakon takvih kćerinih oštrih odgovora, morala ispričavati. I kad god bi to činila, osjećala je nelagodu. Činilo joj se da se nema prava tako otvoreno miješati u Blankin život, a opet, da to ne čini, ne bi sebi mogla oprostiti što u takvim trenutcima nije bila uz nju.

Više nego na Anu, sva ta situacija oko Blanke djelovala je na Stjepana. On je u tom valu negativnih reakcija koje su uslijedile spoznao kako zapravo malo poznaje svoju kćer i zeta. Iako su godinama dolazili k njima za blag dane i, počesto, preko ljeta, po povratku s mora, iako su dakle bili prisutni u svim njihovim radostima i tugama, tako malo je znao o njihovom stvarnom životu: Što ih zaista muči, koji su njihovi strahovi? Dugo je mislio da su oni jedna sretna obitelj i da brige koje muče druge ljude za njih ne postoje. Ta, bili su tako uspješni, voljeli su se, odgajali svoju djecu kojima su davali puno ljubavi – pa zar u jednom takvom životu nešto može poći po zlu? Istina, i on je, iako je bio slijep za mnoge stvari, morao primijetiti da mu je kći sklona dominaciji i da mu zet zbog toga često nije mogao doći do izražaja. Ali, smatrao je Stjepan, takve stvari se između parova uvijek nekako uredi, najčešće daleko od pogleda drugih ljudi. Konačno, mislio je u svojoj naivnosti, da su zaista imali nekakav ozbiljan problem, zar im ne bi nekada to rekli? Njegovo razočarenje bilo je tim veće što se sve dogodilo bez ikakvog uvoda (bar ne onakvog kakav bi po njegovome mišljenju trebao biti); brak njegove kćeri jednostavno se urušio kao da je propao u rupu koja se iznenada otvorila u zemlji. Dugo poslije toga Stjepan je bio onako ljudski potresen, kao da je taj propali brak i njegov neuspjeh. Zacjeljivanju rane nije pomoglo ni nerazumijevanje okoline; kad god bi pokušao opravdati Blanku i objasniti njezinu situaciju, nailazio bi na osudu. S vremenom je ušutio i povukao se u sebe, u svoju kuću, u svoje dvorište. I taj, nekada tako rado viđen čovjek, počeo je izbjegavati društvo jer nije znao odgovore na mnoga pitanja koja su mu postavljana.

Ali, kako to na selu već biva, jedna priča smjenjuje drugu, tako da uskoro više nitko nije mario ni za Blanku, ni za njezinoga muža. Stjepana kao da je promijenilo to iskustvo: postao je oprezan u kontaktima, a u emocijama suzdržan. Na život je počeo gledati s jednim podozrenjem, i što ne reći, sa staračkom lukavošću. Na Damjana, glavnog aktera svih njihovih nesporazuma, počelo se pomalo zaboravljati. Pogotovo kada su on i Blanka službeno rastavljeni. U kući se više nije govorilo o njemu, bar ne naglas. Djeca, ako su i imala neke nedoumice u vezi oca, nastojala su ih riješiti tako da pritom ne uznemiravaju majku. Ono dvoje manjih pričalo je o ocu između sebe jer njihova sjećanja ipak su bila najživlja. Iako su pritom glorificirali oca, znali su da je on učinio nešto loše, nešto zbog čega je njihova mama bila tužna i ponekad plakala. Ipak, onako dječje, naivno, nadali su se da će se njihov veliki, nezgrapni tata, koji ih je tako često nasmijavao i činio sretnima, opet jednom pojaviti na kućnim vratima i da će sve biti kao i prije. Stašin stav bio je jasan: ona nije naivna kao njezini mali brat i sestra, ona dakle zna da je otac učinio nešto nepopravljivo i da za njega u ovoj kući više nema mjesta. Ali, ne samo u kući, već odavno ni u njezinome srcu. Jedno vrijeme pokušala je shvatiti zašto je to učinio, ali nikakvo razumno objašnjenje koje bi opravdalo taj njegov čin nije mogla ponuditi. Kako su se, samim protokom vremena, neke stvari dovele u red, njezino inzistiranje na očevim motivima, postalo je bespredmetno. Onu majčinu riječ: „Učinio je što je učinio“ – prihvatila je kao svoj lajtmotiv, kao svoju pomirenost sa sudbinom. Ali ne bez mržnje u srcu. Zapravo, što se više odmicala od te neugodne epizode koja sa tako okrutno usjekla u njezin mladi život, Staša se sve više primicala sebi i svojoj sreći.

Upravo ta riječ – sreća – jedina može objasniti njezin odnos s Mislavom. Koliko je nebeske sinergije bilo potrebno da bi se njih dvoje srelo, ona nije znala, ali je znala da to što ima s tim dečkom nikako ne smije ispustiti iz ruku. A jedini način da zadrži tog zgodnog momka jest da ga što čvršće veže uz sebe. Mislav, iako stariji dvije godine, na emotivnoj je razini bio nedorastao klipan jednoj takvoj mudrici kao što je Staša. Prekaljena u svakodnevnim bitkama s majkom, očvrstnula odlaskom oca, Aleksandra Martinac Staša, figurativno i doslovno rečeno, na koljena pred sebe bacila je tog bogatog ljepotana. Dok ju je čekao pred školom, dok su mu se prijatelji izrugivali kako gubi vrijeme u zezanju s klinkom, Mislav, zaljubljen preko ušiju, samo je odmahivao rukom. Iskreno, nije ga bilo briga što netko govori ili misli dokle god u naručju drži jedno takvo tijelo. On, istina, od tog mladog, vitkog, mirisnog ženskog tijela za sada nije dobio još ništa, tek pokoji poljubac i puno, puno obećanja. Ali... Čemu žurba? Popločao je on dobro tu stazu kojom gaži i ona će ga, bez sumnje, vrlo brzo dovesti do cilja.

Staši, naravno, ni na kraj pameti nije bilo udovoljavati njegovim željama na način kako je on to zamislio. Otkada je postala punoljetna, otkako se dakle riješila majčinog tutorstva i u onom zakonskom smislu, Staša je sve bolje odgonetavala muškarce. Ona je bila od onih djevojaka koje nisu puno eksperimentirale s mladićima – više je to voljela odraditi u teoretskom smislu jer, kako je rekla jedna njezina frendica, manje boli. Njezina Biblija bila je knjiga „Djevojko, upoznaj sebe: budi kučka i uzmi sve što želiš“, a zlatno pravilo sintagma: „Žena muškarcu ne daje ono što on želi, nego mu daje ono što ona hoće“. Ipak, Stašina prva briga nije bio Mislav (on je tu, ona ga drži na kratkoj uzici i nikamo neće pobjeći), nego njezina karijera. Kao i sve cure koje su pohađale Gimnaziju, tako je i ona mislila da je predodređena za uspjeh. Ali, uspjeh u čemu? Mama je naravno imala neke svoje ideje jer, kako je rekla, to klasično obrazovanje odskočna daska je za sve. Ali Aleksandra kojoj su ta mamina dociranja postala mrska, željela je nešto sasvim drugo, nešto što će je izdvojiti iz sredine u kojoj živi. Jedno vrijeme se kolebala, odvagujući mogućnosti, a onda odlučila: Bit će glumica!

Blanka se, naravno, na ovu kćerinu obavijest prvo samo nasmijala, a onda ju je, vidjevši njezino ledeno lice, upitala: „Zar stvarno?“ Stašu je uvrijedilo to majčino pitanje jer kao da je predmnijevalo da se ona ne može baviti tim poslom. Istina, kasnije dok je sjedila u sobi i pretraživala portale oko uvjeta upisa na Akademiju, počela je malo racionalnije gledati na tu svoju želju. Ona, iskreno je priznala sebi, o glumi ne zna ništa, niti je ikada imala takvih ambicija. Sve one stepenice koje djeca sklona tome prolaze – recitacije, dramske skupine, kazališni amaterizam – ona nije prošla. Za nju je gluma ponajprije bila blještavilo i sjaj, onako kako je to gledala na filmu. S druge strane, gluma je, baš zbog tog blještavila, može učiniti posebnom više nego ijedno drugo zanimanje koje bi izabrala. Ali, upasti na prijemni za Akademiju dramskih umjetnosti nije bilo lako ni talentiranima. Da bi uopće imala nekakvu šansu, morala je naći nekoga tko će je pripremiti za to.

Nakon prvotnog šoka i otvorenog negodovanja, Blanka joj je, vidjevši da ona ne odustaje, odlučila pomoći. Tetka njezinoga bivšega muža Damjana pjevala je nekada u Operi HNK u Osijeku. No, kako joj je glas pukao još kao mladoj umjetnici, silom se prilika posvetila pedagoškom radu. Barunica Dunja Rauh (prezime i titulu baštinila je od prvog muža Slavka Rauha), iako je već dugo bila u mirovini, izuzetno se obradovala tom nenadanom prijedlogu. Isprva je, u onom telefonskom nesporazumu, mislila da mala hoće studirati solo pjevanje, ali kada je saznala da ona hoće biti glumica, njezin entuzijizam nije nestao. Naprotiv, sasvim se angažirala da pomogne toj simpatičnoj mladoj dami.

Ali, Stašino nepoznavanje nekih elementarnih stvari zanata kojim se željela baviti doslovno je zaprepastilo staru gospođu. Slušajući brbljanje te umišljene djevojke o svjetlima pozornice i crvenim tepisima, Dunja Rauh (ono c je već odavno otpalo iz prezimena) je mislila da je to nekakva šala. Posrijedi mora da je skrivena kamera, samo ona to još ne zna. Blanka, koja je cijenjenu barunicu vidjela tek treći put u životu (adresu su joj ionako našle na Facebooku), stidjela se i crvenjela nad glupostima koje je mala izvaljivala. Bilo je očito da Stašu pere trema i da je, u velikoj želji da impresionira uglednu damu, lupetala bez veze. I čim su popile čaj, ustane barunica i priđe pijaninu u uglu. Blanka i Staša također ustanu i priđu joj. Mislila je Blanka da će joj kći morati nešto pjevati pa je tiho upita je li što pripremila. Djevojka, isto tako zbunjena kao i majka, odgovori niječnim micanjem glave i slijezanjem ramenima. I tako dok je barunica Rauh preludirala po pijaninu njih su dvije stajale pogledavajući jedna u drugu i šutjele. U tom mučnom muziciranju prođe nekoliko minuta. Barunica zatim zastane usred melodije i naglo spusti poklopac pijanina. Kada se onako troma sa svojom punđom okrenula prema njima, u njezinim očima više nije bilo dobrohotnog sjaja, a na usnama ljubaznoga osmijeha. – Dijete drago – reče joj barunica suho i ustane – niste vi za ovo. Netaleantirani ste i imate pogrešne motive. Doslovno sam osupnuta vašim neznanjem. Moj vam je savjet: okanite se toga. Danas je od glume teško živjeti, a način na koji vi mislite steći slavu sasvim je promašen. Ipak... Vidim da me gledate i kao da ne razumijete što vam govorim, reći ću vam, ako inzistirate na tome: Moja vam pomoć nije potrebna. Uzđajte se u sreću i u svoje lijepo lice (o, da, to je adut koji još puno znači!), jer možda, kažem možda, u toj komisiji pred kojom budete polagali prijemni bude netko kome ćete se svidjeti. A ako bude tako, onda vam nikakvi savjeti barunice Dunje Rauha nisu potrebni. A sada, molim vas, ispričajte me – završi barunica i jedva mičući nogama ispod duge haljine udalji se od njih.

Ovu gorku pilulu ispile su Staša i Blanka uz lažni osmijeh. I dok je dolazeći ovamo možda i željela da se nešto slično ovomu dogodi (da joj se kći privede pameti), Blanka je sada, izravno čuvši od jedne umjetnice kako stvari zaista stoje (to jest, da joj je kći netaleantirana), zaplamsala mržnjom na staru damu. I čitavim putem kući, vozeći se automobilom kroz gradsku gužvu, govorila je sve najgore protiv te žene koju je vidjela tek treći put u životu. Staša, međutim, nije tako burno reagirala kao majka. Znala je da ju je uhvatila trema i da je, da ju suzbije, previše brbljala. Osim toga, mora biti poštena, uopće se nije pripremila. Ne zato što to nije htjela, nego zato što je to bio tek obavijesni razgovor, kako bi dogovorile termine, pa je mislila da nije potrebno. Najviše joj je bilo krivo što se uzmućala čitajući odlomak iz epistolarnog romana „Opasne veze“ kojega joj je barunica bila dala. Ne samo što nije mogla pravilno transkribirati francuska imena, nego nije mogla pogoditi boju glasa koja bi odgovarala tonu odlomka koji čita. Bože, a kako je voljela taj film! Baš nedavno ona i mama ponovo su ga gledale. Smiješno je zaista spotaknuti se tako nad nečim što voliš!

Ipak, iako je znala sve to, Staša nije željela odustati od svoje ambicije (zapravo, fiks-ideje) da bude glumica. Ohrabrena majčinom podrškom, odlučila je sama raditi na tome. Kako je do audicije bilo dosta vremena, mislila je da će uspjeti. Iz obavijesti koje je skupila u referadi fakulteta znala je da mora pripremiti tri recitacije i tri dramska ili prozna odlomka. Vidjela je da su mnoge cure izabrale ono što nije u njihovom habitusu, samo da impresioniraju ocjenjivački sud. Ona je odlučila ići drugim putem. Zašto da lomi jezik na Krleži kojega ionako ne razumije, kada može uzeti Čopićevu „Ježevu kućicu“ ili što slično. A tako je i s recitacijama: Čemu slovati sonete kod kojih se pogubi odmah nakon drugog stiha, kada, recimo, može uzeti Krklecove „Telegrafske basne“ koje joj je otac čitao kad je bila mala pa ih sve već zna napamet. Čvrsto je vjerovala da će joj taj obrnuti put donijeti uspjeh.

Ipak, iako je znala sve to, Staša nije željela odustati od svoje ambicije (zapravo, fiks-ideje) da bude glumica. Ohrabrena majčinom podrškom, odlučila je sama raditi na tome. Kako je do audicije bilo dosta vremena, mislila je da će uspjeti. Iz obavijesti koje je skupila u referadi fakulteta znala je da mora pripremiti tri recitacije i tri dramska ili prozna odlomka. Vidjela je da su mnoge cure izabrale ono što nije u njihovom habitusu, samo da impresioniraju ocjenjivački sud. Ona je odlučila ići drugim putem. Zašto da lomi jezik na Krleži kojega ionako ne razumije, kada može uzeti Čopićevu „Ježevu kućicu“ ili što slično. A tako je i s recitacijama: Čemu slovati sonete kod kojih se pogubi odmah nakon drugog stiha, kada, recimo, može uzeti Krklecove „Telegrafske basne“ koje joj je otac čitao kad je bila mala pa ih sve već zna napamet. Čvrsto je vjerovala da će joj taj obrnuti put donijeti uspjeh.

Ali, i tako kada posloži stvari, morala je imati nekoga tko će je podupirati i hrabriti i neće biti previše kritičan da joj ne potkopa moral. Prvo je naravno pomislila na mamu. Ali, mama je načitana pa bi je sigurno gnjavila za svaku glupost. A njoj to sada jednostavno ne odgovara. Znala je, osim toga, da mama ne bi odobrila njezin izbor djela kojima se kanila predstaviti na prijemnom. Znači, mamu je eliminirala u startu. Drugi prirodni izbor bio je Mislav, i kod njega je ostala. Mislav je voli pa neće inzistirati na nečemu što ona ne želi. Njegove veze s umjetnošću su nikakve; knjige ne čita, filmove gleda rijetko, glazbu propušta da pored njega teče... Umjetnički razvoj njegov i smisao za lijepo – to je kod njega ostalo još na razini prvih razreda osnovne. Takav, nezahtjevan i umjetnički neinventivan, bio je ono što njoj treba: savršena publika za „Ježevu kućicu“ i „Telegrafske basne“.

Ali, u toj svojoj euforiji, Staša je jednostavno zaboravila nešto: Mislavu je bilo dosadno neprestano s njom ponavljati jedne te iste stvari. Bilo je ljeto i on, umjesto da se kupa u bazenu ili s prijateljima iz kvarta hakla ispod koša na nekom igralištu, morao je s njom čitati odlomke koje mu je označila, a ponekad i glumiti u malim igrokazima koje je izabirala. Kako je Mislav bio benevolentan prema njezinom talentu, ona nije bila dobronamjerna prema njegovoj nezainteresiranosti. Ljutila se što on sve to shvaća olako i samo nastoji što prije odraditi obavezu koju mu je zadala da bi mogao biti s društvom na bazenu ili ljenčariti u nekom kafiću. Naravno, odšutjeti to Staša mu nije mogla. I uskoro su njihovi svakodnevni susreti postali poligon za obračune koji su, što je vrijeme odmicalo, postali sve brutalniji. Počelo je njezinim: „Ti me više ne voliš“, a završilo njegovim, gotovo očajnim krikom: „A ti mene iskorištavaš“. Tu su zastali i on i ona. Mislavu kao da je pala koprena s očiju u odnosu na nju. Njoj, naprotiv, postalo je odjednom hladno oko srca; ako ovako nastavi, znala je izgubiti će ga. Pomirili su se, naravno, odmah, jer nisu znali što drugo da urade. Ali onaj upitnik „Što dalje?“ ostao je lebdjeti nad njihovim glavama. Mislav sutra nije došao, ni idući dan. Misleći da je sve riješila onom isprikom, Staša ga je neprestano zvala. Uvečer dobije poruku: „Olabavi malo. Pusti me.“ I grlo joj se stegne. Poslije ručka idućega dana, vozeći se s mamom u trgovački centar, vidjela ga je u kvartovskom kafiću gdje s prijateljima pije pivo. S njima su bile i neke djevojke koje ona nije poznavala. To je zaboli. Mama, koja ništa nije znala, izlazeći na glavnu cestu iz njihovog kvarta, reče, vidjevši Mislava:

Eno ti dečko. Da ga povežemo s nama?

– Daj šuti! – odgovori joj Staša oštro i okrene glavu od nje.

Naravno da ovakvo stanje nije potrajalo dugo. Već dan-dva kasnije oboje su bili jedno drugom u zagrljaju. Na Mislava to nije ostavilo nikakve posljedice: ojačao je svoje mišići i, po njegovom mišljenju, stekao prednost nad njom. Prve benefite ubirao je već u noći pomirenja. Doduše, nije mu se još potpuno predala, ali doći će i to brzo. Staši je, s druge strane, odavno već bilo jasno da mu neke ustupke mora učiniti. Mislav je ipak prezgodan dečko, imaju neku zajedničku priču, da bi ga samo tako prepustila nekoj drugoj curi. Spolni čin s njim još joj nije bio u planu zato što ona za sada nije imala potrebu za tim. Kod takvih odluka koje na njezin život mogu imati dalekosežne posljedice uvijek je kalkulirala. Voljela je manipulirati muškarcima kroz površne razgovore i flertove, biti pametnija od njih (od mnogih s kojima se družila je i bila), ali ništa više od toga. Intimu je dijelila samo s Mislavom. Imali su zajedničke tajne, osamljivali se, ali čak i kada su bili u društvu, znali su da pripadaju jedno drugome onako kako to znaju oni koji se vole. Ovi sadašnji ustupci nisu je previše obeshrabrili. Istina, bili su iznudeeni njegovim durenjem, ali ako to pametno odigra, može sve opet biti po njezinome.

No, ljeto je neumitno protjecalo, dan se gubio u noći, svakim otkucajem sata približavalo se vrijeme ispita. Sve nesigurnija Staša povukla se u sebe i nitko joj nije mogao pomoći.

Leonard Leo Krumpirščak, cijenjeni kazališni redatelj mlađe generacije, ispljuska se hladnom vodom ispod slavine i onako mokra lica i kose pogledao se u zrcalo. Njegovo umorno lice odavalo je dosadu i nezainteresiranost. Izvukavši papirnati ubrus, počne se pomno brisati. Činio je to polako, kao da mu se nije dalo ponovo vratiti u dvoranu i nastaviti s ocjenjivanjem kandidata. Kao i on, i ostale dvije kolegice u žiriju slagale su se s ocjenom da je ovo izuzetno loša generacija. Sve mamini i tatini sinovi i kćeri, bez talenta i one elementarne ambicije da bi uspjeli u jednom ovako teškom poslu. Već mu se doista više nisu slušale sve te Antigone, Elektre, Laure, Judite, Julije, Bobočke, Leoni... On, koji je klasike dekonstruirao interpretirajući ih na svoj način (Za inovativnog „Hamleta“, gdje su glumci visjeli naopako na konopcima, dok je po njima kapala prava kokošja krv, dobio je nagradu na Danima hrvatskog kazališta), sada mora te iste klasike slušati i hiniti da ga sve to zanima. Ipak, mora priznati, iako je generacija nespojiva sa svakim talentom, vidio je izrazito lijepih i zanimljivih djevojaka. Zbog toga je neka imena zabilježio crvenim markerom. Te mlade kokice, mislio je Leo Krumpirščak izlazeći na hodnik, treba hvatati dok su još tako naivne i pune poštovanja prema profesorima i ambijentu koji ih okružuje. A, naravno, i zato dok zao glas o njemu kao lomitelju ženskih srdaca ne dopre do njih. Leo je uživao u toj reputaciji, mada je neke priče sam predimenzionirao da bi se uklopile u onaj okvir koji je stvorio o sebi. Uglavnom, bio je zadovoljan: otkada je u ovoj komisiji za prijemni (a to je već sedma godina), nije mu nedostajalo djevojaka.

Žamor koji je dolazio iz hodnika gdje su mladi ljudi sjedili ili hodali, govoreći naglas svoje monologe i recitacije, podsjeti ga na neugodnu dužnost koja slijedi, i on, doslovno se stresavši što će ponovo morati slušati sva ta lupetanja, uđe u praznu polumračnu dvoranu gdje je, obasjana reflektorima, blještala samo gola scena. Njegove kolegice već su bile za stolom: balerina Irina Davidova (zadužena za ples i ritmiku) kojoj je ovo bilo prvo sudjelovanje u komisiji, i dramska prvakinja, uvijek elegantna i otmjena Antonija „Šiška“ Pešić (koja će pomno promatrati scenski pokret i dikciju). Leo, jedva klimnuvši glavom kolegicama, sjedne između njih. One ga, naravno, nisu voljele, ali ne zbog istih razloga.

Antonija „Šiška“ Pešić organski je mrzila tu, takozvanu, dekonstrukciju klasika. Smatrala je da su klasici osnova (i to onako kako su napisani) i ako ih budemo prilagođavali današnjoj publici – mijenjali ih, pojednostavljivali, interpretirali na svoj način – jednom riječju dekonstruirali ih, oni će se urušiti. Osim toga, s tim dotičnim Krumpirščakom, jer su im dakle pogledi na umjetnost bili različiti, već odavno nije bila na istoj valnoj duljini. Pa, molim vas lijepo, kako bi i mogla! Zar je trebala visjeti na nekakvim konopcima dok po njoj kaplje kokošja krv (ona zbog godina ipak nije morala visjeti naglavačke) i glumiti Gertrudu, Hamletovu majku?! Koješta! Uopće, sve te mlade ljude koji su se pojavili u umjetnosti sa tim svojim novim idejama, ona je doslovno prezirala.

Za Irinu Davidovu Leo Krumpirščak nije bio izravna umjetnička prijetnja (jer on baletne predstave nije režirao), nego osobna. On je naime atakirao na njezin ženski integritet. Iako je, priča se, pola baletnog ansambla i cura iz zbora već prošlo kroz Leov krevet, ona se još opirala tim njegovim napadima. Ona je došla iz nekog drugog svijeta gdje su takve stvari bile nezamislive pa jednostavno nije znala što da radi. Neke kolegice su joj govorile: „Prepušti se, zgodan je, ima utjecaja.“ Ali ona mu se nije htjela prepustiti. Jest, bio je zgodan, ali bio je ženskar. Ona je, tek što se razvela od kolege baletana Petra Radua, bila vrlo ranjiva. Istina, njezin brak nije dugo trajao i u njemu nije doživjela ništa od onoga čemu se nadala. Pa ipak, to ne znači da će se upustiti u neku besmisleni vezu. Njoj je sada prvenstveno važan njezin posao i njezin umjetnički razvoj.

Asistentica se pojavi iza zastora sa skriptom prislonjenim uz tijelo i Leo Krumpirščak joj rukom daje znak da pozove sljedećeg kandidata. Drugu ruku polako je spustio na koljeno Irine Davidove. Ona ga oštro pogleda, nakrivivši malo glavu, jer to se opetovano događalo u ova zadnja tri dana:

- Vi to ne smijete činiti. Ne smijete.
- Harašo, harašo... - mrmljao je Leo Krumpirščak, glupo i samodopadno se cereći.
- Njet harašo... Ne smijete.

U tom njihovom natezanju ispod stola, na scenu ispadne Aleksandra Martinac Staša. Leo je znatiželjno pogleda. Bila je izuzetno lijepa, kose začesljane i skupljene pozadi. Mada je došla zakopčana do grla (vjerojatno na nečiji savjet), cijela njezina pojava odisala je izazovnom tjelesnošću.

- Vi ste? – upita je Leo kroz smijeh koji je istaknuo sve njegove, malo povećane zube. Donji dio čeljusti nikada mu nije bio privlačan. Tu konjsku, zubatu čeljust baštini je od oca i nikada mu za to nije bio zahvalan.
- Aleksandra Martinac – promuća Staša, nastojeći sakriti pogled od tog muškarca koji je tako agresivno, bez ikakve zadržke, piljio u nju.
- Aleksandra, mene gledajte! Ne u pod. Mene gledajte! U ovome poslu, nema stida. Tako! Mene gledajte!

Antonija „Šiška“ Pešić ironično se smješkala promatrajući tu malu zanosnu guščicu. Njoj nisu bili potrebni nikakvi skripti, nikakve interpretacije, nikakve ceremonije da shvati da je mala bez talenta. Ali znala je, kako to često biva u ovom našem društvu mediokriteta, cura će najvjerojatnije proći. Leov glas će dobiti, a i Irinin zasigurno. Ma, njoj je sve to odavno jasno. To njihovo natezanje, ta njegova ruka na njezinome koljenu, sve to njezino glumljenje male, ranjene srne koja tako slatko speluje ruske riječi...

Antonija „Šiška“ upita djevojku da prekine to Leovo buljenje koje ju je iritalo:

- Dobro, Aleksandra, a što ste nam spremili?
- Staša, mucajući i zastajkujući, izrecitira naslove koje je odabrala. Leo podigne uvis svoju izraženu čeljust:
- Vi se šalite, zar ne?
- Ne. Zašto? – upita Staša.
- Ništa, onako – obeshrabreno će Leo. – Oprostite, imate li vi nekakav nadimak? Aleksandra, to je neko kilometarsko ime, ne da mi ga se izgovarati.
- Imam. Staša.
- Kako molim?
- Staša.
- Staša. Krasno. Pa počnite, Staša, da čujemo.

Nastala je kratka pauza, kao neka dramska cezura. Leo, gledajući je, pomisli: „Lijepa, lijepa. Moja, moja.“ I crvenim markerom obilježi njezino ime.

Marin Benaković

